

**Parlamentul României
Camera Deputaților**

Cabinet secretar general

București, 22.09.2016

NOTĂ

**privind documentele emise de Comisia pentru afaceri europene
în urma examinării unor proiecte europene de acte legislative
și/sau fără caracter legislativ**

Referitor la adresele Comisiei pentru afaceri europene nr. 4c-19/1034 și nr. 4c-19/1035 din 22.09.2016, prin care se transmit actele și documentele rezultate din examinarea unor proiecte europene de acte legislative și/sau fără caracter legislativ,

menționăm că:

- pentru documentul **COM(2016)270** - supus examinării pentru subsidiaritate, Comisia pentru afaceri europene a adoptat **aviz motivat**, pentru nerespectarea principiului subsidiarității și a redactat proiectul de hotărâre al Camerei Deputaților de adoptare a avizului motivat, pe care îl transmite Biroului permanent, conform art. 175 (1) și (2) din Regulamentul Camerei Deputaților;

- pentru documentele **COM(2016)271, JOIN(2016)18, COM(2016)234, COM(2016)378, COM(2016)117** - supuse examinării pentru fond, Comisia pentru afaceri europene a adoptat opinii și a redactat proiectele de hotărâre ale Camerei Deputaților de adoptare a opiniilor, pe care le transmite Biroului permanent, conform art. 175 (1) b) și (3) din Regulamentul Camerei Deputaților;

- pentru documentele **COM(2016)378, COM(2016)271** - supuse examinării pentru subsidiaritate, Comisia pentru afaceri europene a adoptat opinii, întrucât documentele respectă principiul subsidiarității, pe care le transmite Biroului permanent spre informare.

Propunem:

- **supunerea spre adoptarea în plen a proiectelor de hotărâre ale Camerei Deputaților privind adoptarea avizului motivat și a opiniilor pentru documentele:**

- **COM(2016)270** - Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională

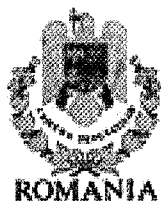
prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (reformare);

- **COM(2016)271** - Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Agenția pentru Azil a Uniunii Europene și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 439/2010;
- **JOIN(2016)18** - Comunicare comună către Parlamentul European și Consiliu - Cadrul comun privind contracararea amenințărilor hibride. Un răspuns al Uniunii Europene;
- **COM(2016)234** - Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor - Vieți demne: de la dependența de ajutor la autonomie. Strămutarea forțată și dezvoltarea;
- **COM(2016)378** - Propunere de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate;
- **COM(2016)117** - Comunicare a Comisiei către Parlamentul European și Consiliu - Fluxuri de date transatlantice: restabilirea încrederii prin garanții puternice.

SECRETAR GENERAL
Cristian-Adrian Pănciu

SECRETAR GENERAL ADJUNCT
Silvia-Claudia Călin-Mihalcea

DEPARTAMENTUL DE STUDII PARLAMENTARE ȘI POLITICI UE
Șef departament
Andrei Mocearov

**Parlamentul României
Camera Deputaților
Comisia pentru afaceri europene**

București, 22.09.2016
Nr. : 4c-19 / 1035

Către,
Biroul Permanent al Camerei Deputaților

În aplicarea art. 163 alin. (1) pct. 1 și 2, alin. (2),(3) și (4) și art. 175 alin. (1) pct. 1 și 2 și alin. (2) și (3) din Regulamentul Camerei Deputaților republicat la 13 mai 2015, vă transmitem anexat proiectele de hotărâre ale Camerei Deputaților de adoptare a **Avizului motivat** și a **opiniilor** adoptate de către Comisia pentru afaceri europene, în urma examinării următoarelor documente consultative ale Uniunii Europene:

1. Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul din statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (reformare), COM(2016) 270
2. Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Agenția pentru Azil a Uniunii Europene și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 439/2010, COM(2016) 271
3. Comunicarea comună a Comisiei Europene și Înalțului Reprezentant pentru afaceri externe și politica de securitate către Parlamentul European și Consiliu: Cadrul comun privind contracararea amenințărilor hibride – Un răspuns al Uniunii Europene, JOIN(2016) 18.

4. Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Vieți demne: de la dependența de ajutor la autonomie, COM(2106) 234
5. Propunere de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate, COM(2016) 378
6. Comunicare a Comisiei către Parlamentul European și Consiliu – Fluxuri de date transatlantice : restabilirea încrederii prin garanții puternice – COM (2016) 117

Președinte,

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

PROIECT

HOTĂRÂRE

privind adoptarea avizului motivat referitor la Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (reformare)

COM (2016)270

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 160 - 185 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. – Luând în considerare opinia nr. 4c-19/1016 adoptată de Comisia pentru afaceri europene, în ședința din 20.09.2016, Camera Deputaților:

1. Constată că sunt îndeplinite condițiile stabilite prin tratate ca propunerea să facă obiectul controlului parlamentar al subsidiarității: are caracter legislativ și aparține categoriei competențelor care nu sunt exclusive Uniunii Europene, în sensul art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (2) TUE și respectiv art. 2 alin. (6) TFUE.

2. Constată că aspectele transnaționale sunt evidente, ceea ce ar justifica o acțiune la nivelul Uniunii pentru realizarea obiectivelor, dacă aceste obiective ar fi, în termeni reali, în acord cu valorile, principiile, tratatele Uniunii, precum și cu legislația și angajamentele politice majore asumate de către Uniunea Europeană pentru realizarea spațiului de libertate, securitate și justiție.

3. Menține obiecțiile, observațiile și recomandările făcute în avizul motivat și în opinia Camerei Deputaților cu ocazia examinării Propunerii de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui mecanism de transfer în situații de criză și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 604/2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul din statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid - COM(2015)450.

4. Notează că propunerea de reformare a Regulamentului Dublin survine la trei ani de la adoptarea celui din urmă și că aplicarea actului în cauză a fost evaluată la cererea Comisiei Europene, fără ca raportul rezultat să fie considerat a reflecta poziția oficială a respectivei instituții a Uniunii.

Remarcă și absența unui studiu de impact care să însoțească propunerea de regulament de față și care să prezinte detaliat varii opțiuni de acțiune preconizate.

5. Luând act de obiectivul enunțat de propunerea de regulament, de raționalizare a normelor Regulamentului Dublin și de completare a lor cu un nou mecanism de repartizare corectiv, menit să gestioneze situații în care sistemele de azil ale statelor membre sunt supuse unei presiuni disproporționate, reafirmă caracterul neadecvat al mecanismului corectiv pentru atingerea obiectivului unei gestiuni viabile a presiunilor migraționiste asupra Uniunii Europene. În primul rând, ineficacitatea mecanismului pare a rezulta din prezumția caracterului adecvat al procedurilor de azil, or, din contră, statele membre supuse unei presiuni disproporționate vor continua să se confrunte cu deficiențe sistemice, ceea ce determină imposibilitatea transferurilor de solicitanți de protecție internațională, conferă un caracter permanent unor mecanisme corective, mecanisme ce, potrivit art. 78 alin. (3) TFUE, trebuie să aibă prin definiție caracter temporar, și diminuează posibilitatea exprimării voinței de solicitantul de protecție internațională cu privire la statul membru ales. În această privință, precum a arătat Camera Deputaților în opinia sa privind comunicarea – Posibilități de reformare a sistemului european comun de azil și de îmbunătățire a căilor legale de migrație – COM(2016)197, orice eventuală propunere de redistribuire a solicitanților de protecție internațională trebuie să ia în considerare specificul și capacitatea statelor membre.

6. În al doilea rând, în absența unei evaluări adecvate, solicită clarificări cu privire la motivul pentru care nu a fost activat până în prezent mecanismul de alertă timpurie, pregătire și gestionare a crizelor, vizat la art. 33 din Regulamentul Dublin, ori Directiva 2001/55. În acest context, ar fi fost de preferat evaluarea prealabilă a sistemelor de urgență temporare pentru transferul din Italia și Grecia a 160.000 persoane care au nevoie de protecție internațională, transfer reglementat de cele două decizii adoptate de Consiliul UE la 14, respectiv 22 septembrie 2015 (Deciziile nr. 2015/1523 și nr. 2015/1601).

7. Apreciază că mecanismul de repartizare corectiv nu respectă nici principiul proporționalității. Este neclar în ce mod o eventuală cheie de referință, precum cea avută în vedere la art. 35 din propunerea de regulament, ar contribui la atingerea obiectivului de gestiune viabilă a migrației înspre Uniunea Europeană. Comisia Europeană nu a demonstrat în ce mod dispozițiile ce ar urma să instituie acel mecanism respectă principiul proporționalității, ci expunerea de motive și preambulul se rezumă să enunțe că dispozițiile nu depășesc ceea ce este necesar pentru a se atinge obiectivul de a soluționa situația în mod eficace.

8. Consideră că orice propunere de redistribuire a solicitanților de protecție internațională între statele membre trebuie să ia în considerare specificul și capacitatea statelor membre, fiind evident că un mecanism de repartizare corectiv, cu caracter automat, nu ține cont de circumstanțele de fapt din fiecare stat membru și de infrastructura de care dispun acestea.

9. În acest context, consideră că împărțirea responsabilităților între statele membre în domeniul migrației, care trebuie să fie desigur echitabilă, nu poate porni de la sancționarea financiară a unor state membre care s-ar putea confrunta la rândul lor cu dificultăți, sancționare vizată la art. 37 din propunerea de regulament. În spiritul Uniunii Europene, precum a afirmat în mod repetat Camera Deputaților, solidaritatea nu ar trebui invocată pentru rezolvarea unor situații particulare, iar caracterul voluntar este singura garanție a succesului în gestionarea imigrației nereglementare și a deplasărilor secundare.

10. Remarcă faptul că propunerea de regulament nu justifică modul de calculare a așa-numitei contribuții de solidaritate ce ar urma să fie impusă statului membru care nu ar accepta un solicitant de protecție internațională.

11. În privința combaterii deplasărilor secundare ale resortisanților țărilor terțe între statele membre, apreciază că instrumentele avute în vedere în propunerea de față nu sunt într-un totu adecvate pentru atingerea acelui obiectiv. Pe de o parte, nu este dovedit în ce mod extinderea definiției membrului de familie, în sensul propunerii de regulament de față, față de definiții din alte acte ale dreptului Uniunii, pentru a include frații sau surorile solicitantului, în vederea facilitării reunirii aceluia, contribuie la reducerea deplasărilor secundare. Pe de altă parte, nu este clar în ce măsură includerea în definiție a familiilor formate în afara țării de origine, însă înainte de sosirea pe teritoriul statului membru, ar fi de natură să reducă stimulentele unora dintre deplasările secundare pe teritoriul UE ale solicitanților de azil.

12. Consideră că incertitudinile ce afectează raporturile dintre propunerea de reformare a Regulamentului Dublin și Propunerea de regulament de instituire a unui mecanism de transfer în situații de criză – COM(2015)450 sunt de natură să conducă la incoerența viitoarelor norme în domeniul sistemului european comun de azil. Acele incertitudini sunt generate de împrejurarea că domeniul de aplicare a celor două regulamente este comun în mare măsură.

13. Consideră că, prin introducerea unei chei de distribuție obligatorie permanentă în loc de a adopta măsuri provizorii în situații de urgență, proiectul de regulament depășește măsura necesară pentru atingerea obiectivului și, prin urmare, încalcă principiile subsidiarității și proporționalității.

14. Consideră că întrucât propunerea de regulament nu are suficientă valoare adăugată, fiind astfel încălcat principiul subsidiarității se impune emiterea unui aviz motivat.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din _____, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

FLORIN IORDACHE

București,

Nr.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

PROIECT

HOTĂRÂRE

**privind adoptarea opiniei referitoare la
Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului
privind Agenția pentru Azil a Uniunii Europene și de abrogare a
Regulamentului (UE) nr. 439/2010
COM(2016) 271**

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 160 - 185 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. – Luând în considerare opinia nr. 4c-19/1018 adoptată de Comisia pentru afaceri europene, în ședința din 20.09.2016, Camera Deputaților:

1. Susține obiectivul privind acordarea de asistență tehnică operativă și tehnică sporită statelor membre pentru gestionarea sistemelor de azil și de primire, în special în cazuri de presiune disproporționată.
2. Atrage atenția asupra potențialului conflict al prevederii conform căreia Comisia Europeană poate adopta o decizie prin intermediul unui act de punere în aplicare atunci când, în cazul unei presiuni disproporționate asupra sistemelor de azil sau de primire, un stat membru nu solicită agenției asistență operativă și tehnică, sau nu acceptă o ofertă de acest tip din partea agenției, sau nu ia măsuri suficiente pentru a face față presiunii, sau nu respectă recomandările Comisiei Europene, afectând astfel eficacitatea sistemelor de azil și de primire într-o asemenea măsură încât s-ar pune în pericol funcționarea sistemului european comun de azil (SECA) și invită Comisia Europeană să ia măsurile necesare pentru a evita materializarea acestui risc.
3. Salută intenția de a cuprinde în echipele de asistență experți cu profiluri profesionale relevante pentru domeniul protecției copilului, având în vedere creșterea numărului de copii neînsoțiți în rândul migranților și al solicitanților de azil, precum și introducerea aspectelor legate de tratarea cererilor de protecție internațională care au ca obiect copiii în cadrul activităților de formare și recomandă ca protecția drepturilor copilului să fie reflectată cât mai puternic în atribuțiile și sarcinile agenției.
4. Atrage atenția că sarcina constituirii unei capacități de colectare și analizare a informațiilor privind situația în materie de azil din Uniune și din țări terțe, în cadrul agenției propuse, trebuie să se extindă doar asupra datelor și analizelor ce prezintă valoare adăugată, comparativ cu cele din alte surse sau care sunt disponibile prin alte agenții ale Uniunii, pentru a evita creșterea nejustificată a cheltuiirii banilor contribuabililor europeni.
5. Consideră că implicarea activă a agenției propuse și a experților în activitățile de examinare a cererilor de azil conduce la riscuri disproporționate în ceea ce privește securitatea datelor și interferează prea mult cu sistemele naționale în materie; propune ca o astfel de implicare să fie restrânsă la cazuri temeinic motivate și limitată la ceea ce reprezintă o valoare adăugată certă.

6. Își exprimă îngrijorarea cu privire la dreptul agenției de a demara din proprie inițiativă un exercițiu de monitorizare pentru a evalua sistemele de azil sau de primire ale unui stat membru, ori de câte ori există motive serioase de îngrijorare privind funcționarea oricărui aspect al sistemelor de azil sau de primire ale statului membru respectiv, deoarece această modalitate de exercitare a dreptului de monitorizare ar putea conduce la excese; recomandă ca agenția să justifice temeinic acțiunile de monitorizare din proprie inițiativă.

7. Atrage atenția că indicatorii, orientările și bunele practici în materie de azil depind și de cadrul național economico-social specific fiecărui stat membru și recomandă ca acestea să fie tratate cu prudență în ceea ce privește transpunerea în practica Uniunii.

8. Solicită Comisiei Europene să explice în ce anume constau standardele operaționale privind punerea în aplicare a instrumentelor legislative ale Uniunii în materie de azil, pe care noua agenție urmează să le elaboreze și care sunt garanțiile prevăzute pentru a fi limitate doar la ceea ce este necesar, astfel încât să nu afecteze drepturile în materie care sunt de competența statelor membre.

9. Își exprimă îngrijorarea cu privire la prevederea conform căreia agenția evaluează dacă statele membre sunt pregătite să facă față provocărilor ce ar decurge dintr-o eventuală presiune disproporționată asupra sistemelor lor de azil și de primire, având în vedere că pregătirea statelor membre în acest domeniu nu se poate rezuma la aspecte administrative, ci prezintă și conotații culturale și politice legitime, pe care agenția nu are capacitatea de a le estima.

10. Consideră că modelul prevăzut, bazat pe obligația de cooperare, ar trebui să conțină și posibilitatea neparticipării statului membru, în anumite situații în care statul membru consideră că respectarea acestei obligații ar conduce la o povară administrativă exagerată sau ar veni în contradicție cu legislația națională.

11. Salută atenția acordată protecției datelor personale și gestiunii detaliate a acestora.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din _____, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

FLORIN IORDACHE

București,

Nr.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

PROIECT

HOTĂRÂRE
privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea comună
către Parlamentul European și Consiliu
Cadrul comun privind contracararea amenințărilor hibride
Un răspuns al Uniunii Europene
JOIN(2016) 18

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 160 - 185 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. – Luând în considerare opinia nr. 4c-19/1031 adoptată de Comisia pentru afaceri europene, în ședința din 20.09.2016, Camera Deputaților:

1. Constată că s-a generalizat percepția conform căreia mediul de securitate al UE s-a deteriorat considerabil, devenind din ce în ce mai fluid, mai periculos și mai puțin previzibil.
2. Ia act de faptul că există o cerere tot mai mare din partea cetățenilor europeni, a statelor membre și a aliaților Uniunii, ca UE să devină un "furnizor de securitate" și să își îndeplinească astfel rolul de protecție, într-un mediu de securitate grav alterat.
3. Ia act de faptul că distincția dintre securitatea internă și cea externă a devenit mai puțin clară.
Subliniază necesitatea ca UE să abordeze amenințările generate de instabilitatea din Sud și Est printr-o abordare integrată, care să conecteze toate politicile de securitate, din interior și din exterior, precum și instrumentele corelative.
4. Observă că deși UE nu generează niciun fel de amenințări hibride, este expusă masiv unor astfel de amenințări.
5. Salută abordarea Președintelui Comisiei Europene în discursul său din 14 septembrie 2016, privind Starea Uniunii, care a menționat modul de viață european ca fiind țintă a tuturor tipurilor de amenințări hibride.
6. Salută poziția exprimată de Președintele Comisiei Europene în discursul său din 14 septembrie 2016, privind Starea Uniunii, aceea că toleranța nu poate fi exersată în dauna securității și că, deși statutul de putere globală pașnică (soft power) al UE este un motiv de mândrie, ar fi naiv să credem că este suficientă, în contextul unei vecinătăți din ce în ce mai periculoase.

7. Apreciază faptul că în cazul atacurilor hibride ar trebui să existe un regim sancționator la nivelul dreptului internațional, precum și mecanisme de retorsiune pentru situația în care entitățile care desfășoară atacuri hibride nu se supun dreptului internațional.

Consideră că și Uniunea Europeană ar trebui să dispună de mecanisme de retorsiune proprii, proporționale cu riscul implicat.

8. Consideră că într-adevăr, apărarea modului de viață european, cu alte cuvinte apărarea valorilor și principiilor fundamentale ale Uniunii, reprezintă cel mai înalt obiectiv în care solidaritatea trebuie să se manifeste plener, și că acțiunile de respingere a atacurilor hibride merită orice efort și o mobilizare generală fără rezerve.

9. Apreciază faptul că diferitele tipuri de amenințări la adresa unor state membre individuale trebuie considerate drept amenințări la adresa întregii Uniuni, și că este necesară o unitate și o solidaritate puternică între statele membre, precum și o politică externă și de securitate comună coerentă.

În acest context, deplânge încercările unor state membre de a relativiza amenințări hibride grave și de a oferi suport politic și diplomatic unor state terțe, care generează astfel de provocări.

Invită Înaltul Reprezentant pentru afaceri externe și politica de securitate și Comisia Europeană să determine motivele care stau la baza unor astfel de acțiuni divergente și să prezinte Consiliului European un raport în acest sens, cu propuneri de remediere.

10. Consideră că Uniunea Europeană trebuie să adopte imediat măsuri de combatere a degradării mediului strategic, întrucât din cauza multiplicării și a simultaneității crizelor, cu consecințe imediate chiar asupra teritoriului UE, niciun stat membru nu mai poate acționa singur, iar europenii trebuie să își exercite responsabilitățile în mod colectiv, pentru a-și asigura securitatea.

11. Ia act de faptul că măsurile de combatere a amenințărilor hibride sunt circumscrise securității, menținerii legii, ordinii și apărării naționale, toate acestea fiind elemente care se află în competența exclusivă a statelor membre, Uniunea având doar rol de sprijin prin propuneri privind organizarea cadrului instituțional și luarea de măsuri posibile pentru combaterea amenințărilor hibride.

12. Salută ideea unei abordări cuprinzătoare, care să permită Uniunii Europene, în coordonare cu statele membre, să contracareze amenințările hibride, prin crearea de sinergii între toate instrumentele relevante și prin încurajarea unei cooperări strânse între actorii relevanți.

13. Salută conștientizarea la nivelul Comisiei Europene a existenței unor provocări serioase la adresa păcii și a stabilității în vecinătatea estică și sudică a UE.

Semnalează totuși că provocările din vecinătatea sudică se află la o scară inferioară celor din vecinătatea estică și invită Comisia Europeană să includă acest fapt în propunerile sale, întrucât prin desconsiderarea realității nu se poate elabora și pune în aplicare un plan de măsuri viabil.

14. Salută propunerea de menținere a flexibilității definițiilor privind amenințările hibride, pentru ca definiția să poată include marea diversitate de atacuri hibride și evoluția acestora.

Își exprimă surprinderea că în încercarea de definire a Comisiei Europene sunt incluse doar "(...) amestecul de activități coercitive și subversive, de metode convenționale și neconvenționale (de exemplu, diplomatice, militare, economice, tehnologice), care pot fi utilizate într-un mod coordonat de actorii statali sau nestatali pentru a realiza obiective specifice, rămânând însă sub limita pragului de stare de război declarată oficial", lipsind trăsături fundamentale precum caracterul ostil și scopul final, care este distrugerea țintei, adică a "modului de viață european".

15. Își exprimă acordul față de Comisia Europeană care consideră că în acțiunile hibride "(...) se pune accentul pe exploatarea vulnerabilităților țintei vizate", dar respinge ideea că "(...) generarea unei ambiguități în scopul împiedicării proceselor decizionale" reprezintă o constantă. Chiar dacă procesul

decizional al țintei poate fi alterat de tactica "cultivării ambiguității" de către agresor, reamintește Comisiei Europene că atacurile hibride întreprinse de către actorii statali sunt ușor de identificat, adesea pentru că tocmai acești actori doresc să fie recunoscuți ca autori, pentru a pune în evidență raportul de forțe care dezavantajează ținta și care nu presupune nicio ambiguitate. Remintește Comisiei Europene faptul că în cazul evocat anterior, principala vulnerabilitate a țintei vizate este tocmai raportul de forțe defavorabil.

Consideră că ar trebui operată o distincție clară în definiția amenințărilor hibride, între actorii statali și actorii non-statali, întrucât aceștia din urmă amenință doar cu acțiuni care au efecte relativ limitate precum propaganda, sabotajele și actele de terorism.

Consideră că perspectiva menționată, aceea a raportului de forțe, demonstrează odată în plus necesitatea unității și acțiunii comune a Uniunii Europene și a statelor membre.

16. Remintește Comisiei Europene faptul că în definirea amenințărilor hibride la adresa statelor guvernate pe baze democratice ar fi trebuit precizate și elementele de continuitate în comparația făcută între operațiunile unor state din timpul războiului rece și cele actuale, definite ca amenințări hibride.

Consideră că există o similitudine între acele acțiuni și cele actuale, și că experiența trecutului recent nu ar trebui ignorată, întrucât ea poate fi utilă în identificarea și gestionarea amenințărilor hibride actuale.

17. Observă, în continuarea analizei privind definiția amenințărilor hibride propusă în Comunicare, că formularea privind acțiunile "sub limita pragului de stare de război declarată oficial" este imprecisă, întrucât nu specifică care dintre părți ar trebui să declare starea de război și nu este utilizabilă pentru că cel mai probabil, entitatea care desfășoară astfel de acțiuni nu va declara starea de război, tocmai ca tactică a războiului hibrid.

18. Consideră că cele mai semnificative acțiuni necesare pentru atingerea obiectivelor Comunicării examinate sunt: identificarea vulnerabilităților care pot afecta structurile și rețelele naționale și pan-europene și a instrumentelor comune, inclusiv indicatori, capabile să îmbunătățească protecția și reziliența infrastructurii critice, înființarea Celulei de Fuziune în cadrul Centrului European pentru analiza informațiilor (INTCEN) și înființarea punctelor naționale de contact pentru amenințări hibride, capabile să asigure cooperarea și comunicarea cu Centrul de Fuziune, înființarea unui Centru de Excelență pentru combaterea amenințărilor hibride, adaptarea capacităților de apărare cu relevanță UE, cooperarea Comisiei Europene cu statele membre și cu industria în cadrul unui Parteneriat public-privat pentru securitate cibernetică, elaborarea ghidului pentru îmbunătățirea securității cibernetice a instalațiilor, utilizarea de platforme și rețele de schimb de informații, examinarea aplicabilității și implicațiilor practice ale clauzelor de solidaritate și apărare în situația atacurilor hibride grave și cu arie largă.

19. Consideră că adoptarea unor măsuri de contracarare a amenințărilor hibride impune cunoașterea și evaluarea în detaliu a celor deja utilizate.

Salută în special ideea creării unui centru de excelență pentru abordarea amenințărilor hibride, care să analizeze printre altele și cercetarea modului în care au fost aplicate strategiile hibride.

Își exprimă speranța că o asemenea cercetare va conține cel puțin descrierea strategiei/acțiunii hibride, identificarea și numirea ca atare a principalei surse de riscuri și amenințări hibride, precum și raportul de mărime față de riscurile și amenințările hibride provocate de alte entități, denumirea entității care a recurs la astfel de strategii, locul în care au fost aplicate, relația acestor acțiuni cu dreptul internațional și cu acordurile bilaterale sau multilaterale în vigoare, efectele asupra țintelor, efectele asupra Uniunii Europene în ansamblu, capacitatea de răspuns a statelor membre sau a Uniunii Europene și posibilitatea aplicării unor măsuri, precum și alte informații necesare pentru realizarea obiectivelor Uniunii.

Se așteaptă ca studiile pentru identificarea domeniilor vulnerabile în fața amenințărilor hibride să conțină criterii de clasificare și indicatori comuni, care să includă permeabilitatea mediului de securitate națională de a fi infiltrat cu agenți ai unor entități ostile, vulnerabilitatea angajaților din structurile de securitate națională în fața acțiunilor de recrutare de către entități ostile, amenințări la securitatea națională

ca urmare a unor acorduri bilaterale conținând clauze excesive, în opoziție cu angajamentele asumate prin tratatele de aderare.

20. Salută inițiativa Comisiei Europene de a pune la dispoziția statelor membre ”metodologii de evaluare a riscurilor de securitate”, precum și solicitarea ca statele membre să elaboreze studii pentru identificarea domeniilor vulnerabile în fața amenințărilor hibride.

Semnaleză dificultatea stabilirii unor criterii, indicatori și instrumente de măsurare comune, care să fie adecvate situației fiecărui stat.

Reamintește faptul că unele state membre nu sunt și membre ale Alianței Nord-Atlantice și că acestea pot avea acorduri bilaterale de securitate cu state terțe și în acest context, semnaleză că ”vulnerabilitatea” este percepută în mod diferit de către statele membre, în funcție de situația lor particulară de securitate.

Din același motiv, crede că ”alinieră politicilor, doctrinelor și conceptelor UE și a celor naționale” rămâne un proiect dezirabil în pofida dificultăților inerente.

21. Salută preocuparea Comisiei Europene față de ”campaniile de dezinformare masive, care utilizează platforme de comunicare socială pentru a controla discursul politic sau pentru a radicaliza, a recruta și coordona actori intermediari pot constitui vectori ai amenințărilor hibride”, dar semnaleză că adoptarea unor măsuri viguroase poate necesita exonerarea autorităților de eventuale acuzații privind respectarea drepturilor omului, democrației și statului de drept.

Consideră că Înalțului Reprezentant pentru afaceri externe și politica de securitate și Comisiei Europene le revine sarcina de a iniția un proces de clarificare a conceptului drepturilor omului, prin recunoașterea dreptului la viață ca fundament al întregii construcții a acestui generos concept, precum și a principiului conform căruia drepturile omului la nivel individual nu pot restrânge și încălca drepturi similare ale altei persoane.

22. Consideră că strategia de combatere a amenințărilor hibride ar trebui să includă măsuri pe multiple paliere, de la cunoașterea/înțelegerea amenințării, la prevenirea, inclusiv reducerea vulnerabilităților interne și de apărare, care să includă o reacție promptă și adaptată.

23. Salută acțiunea privind îmbunătățirea nivelului de conștientizare, propusă spre implementare la nivelul Serviciului European de Acțiune Externă prin înființarea grupurilor operative East StratCom (task force-ului East StratCom) cu scopul de a promova o imagine pozitivă a UE în statele din Parteneriatul Estic, de a facilita utilizarea fondurilor europene și implementarea proiectelor europene, de a reacționa la propaganda anti-UE a celulei de fuziune a UE împotriva amenințărilor hibride, care va funcționa în cadrul Centrului de Informații și Analiză al UE INTCEN și prin lansarea Protocolului operațional al UE pentru combaterea amenințărilor hibride Planul de acțiune al UE (EU Playbook), care conține proceduri de urmat, începând cu faza inițială de identificare și până la faza finală de atac, precum și rolul fiecărei instituții și a fiecărui actor.

24. Apreciază faptul că documentul examinat răspunde necesității unei abordări comprehensive la nivelul statelor membre, în sensul identificării, creării cadrului adecvat de abordare și contracarării amenințărilor hibride, în principal prin consolidarea rezilienței, dar constată că deși domeniile ce concură la consolidarea rezilienței sunt corect abordate, ele nu sunt tratate exhaustiv, astfel încât nu sunt abordate unele dintre cele mai importante, precum creșterea capacității administrative a instituțiilor publice și consolidarea coeziunii sociale.

25. Se raliază Rezoluției Parlamentului European referitoare la UE într-un mediu global în schimbare - o lume mai conectată, mai contestată și mai complexă - [2015/2272(INI)], care solicită Înalțului Reprezentant să rezolve neclaritatea formulării clauzei de apărare reciprocă prevăzută la articolul 42 alineatul (7) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și să definească orientările și modalitățile de implementare a clauzei, pentru a le permite statelor membre să reacționeze atunci când aceasta este invocată.

26. Reține faptul că deși actele de terorism și extremismul violent nu au în sine un caracter hibrid, acțiunea de recrutare a unor membri vulnerabili ai societății în scopul radicalizării reprezintă în sine o amenințare hibridă, prin scopul urmărit de autori.

27. Relevă importanța identificării factorilor economici, politici și sociali care facilitează dezvoltarea grupărilor teroriste.

28. Susține adoptarea unor proceduri riguroase pentru eliminarea conținutului ilegal din paginile electronice și obligarea intermediarilor să respecte normele în gestionarea propriilor rețele și sisteme.

29. Consideră că politica de securitate și apărare comună are un rol semnificativ în combaterea amenințărilor hibride și că instrumentele ei ar trebui să fie complet și frecvent utilizate.

30. Constată că din decembrie 2008 până în decembrie 2012, Consiliul European nu a avut pe ordinea de zi politica de securitate și apărare comună, ceea ce reflectă propensiunea Uniunii către politici de dezvoltare socială, economică și umană.

Observă că doar schimbarea drastică a mediului de securitate a readus acest subiect pe agenda summit-urilor din decembrie 2012, decembrie 2013 și iunie 2015.

31. Constată că deși statele membre publică în mod regulat strategii naționale de securitate și apărare și orientări operaționale, nu există niciun astfel de document la nivelul UE.

32. Salută Declarația privind securitatea transatlantică, adoptată la Summitul NATO de la Varșovia, prin care s-a stabilit că apărarea colectivă rămâne responsabilitatea fundamentală a NATO, iar Parteneriatul strategic dintre UE și NATO a fost definit ca esențial pentru securitatea statelor membre.

33. Subliniază că politica de securitate și apărare comună ar trebui să consolideze pilonul european al NATO, să asigure faptul că statele europene membre ale NATO își respectă angajamentele asumate în cadrul NATO și că piatra de temelie a cooperării dintre UE și NATO o constituie complementaritatea misiunilor lor și implicit, a gamei lor de instrumente.

34. Subliniază faptul că NATO este cel mai bine dotată pentru descurajare și pentru apărare în aplicarea articolul 5 din Tratatul de la Washington privind apărarea colectivă în caz de agresiune împotriva unuia dintre membrii săi, în timp ce UE este cel mai bine dotată să facă față provocărilor la adresa securității interne a statelor membre, inclusiv actelor subversive, care nu sunt acoperite de articolul 5 din tratat.

35. Salută faptul că, în condițiile în care atât UE cât și NATO dezvoltă strategii și programe pentru combaterea amenințărilor hibride, s-au pus deja bazele intensificării cooperării UE-NATO în acest domeniu.

Crede că determinarea UE și NATO de a răspunde structurat și eficient la amenințările hibride reprezintă o componentă esențială a procesului lor de adaptare la noul mediu de securitate.

36. Reține faptul că în cooperarea UE-NATO coordonatele principale sunt avertizarea timpurie/conștientizarea situației, comunicarea strategică eficientă, securitatea cibernetică sau pregătirea răspunsului în domeniile civil și militar.

37. Consideră că schimbul de bune practici și organizarea unor exerciții comune UE-NATO pe baza unor scenarii complexe, va permite o mai bună coordonare și un răspuns prompt al statelor membre și aliate la amenințările hibride.

38. Subliniază rolul Serviciului European de Acțiune Externă și Secretariatului Internațional al NATO, care împreună cu serviciile Comisiei Europene pot dezvolta acțiuni concrete de implementare, precum și mecanisme de coordonare a personalului cu responsabilități.

39. Consideră că unul dintre obiectivele principale ale politicii de securitate și apărare comune ar trebui să fie orientarea către crearea unor unități militare multinaționale regrupate într-o formă permanentă și definirea unei politici care să conducă în cele din urmă la o apărare comună.

• Agreează înființarea unui cartier general militar permanent al UE pentru a îmbunătăți capabilitatea de gestionare a crizelor militare și pentru a asigura planificarea de urgență și interoperabilitatea forțelor și a echipamentelor.

Invită statele membre să consolideze cooperarea apărării colective, la nivel bilateral și în grupări regionale și sprijină adoptarea unei cărți albe dedicate apărării UE, care să aibă la bază Strategia globală a UE.

40. Reamintind că UE nu deține capabilități proprii de apărare, ci doar mecanisme de sprijinire a statelor membre în dezvoltarea acestora, semnalează faptul că cerința conform căreia Înaltul Reprezentant, în coordonare cu statele membre, să exploateze capacitățile de acțiune militară în cadrul politicii comune de securitate și apărare nu poate fi realizată, întrucât toate capabilitățile militare sunt deținute de statele membre, fiind puse la dispoziția Uniunii pe baze voluntare, iar deciziile de întrebuintare a acestora se iau prin consens în cadrul Consiliului.

41. Îndeamnă statele membre să pună în aplicare pe deplin Directiva 2009/81/CE, în ceea ce privește achizițiile publice în domeniile apărării și securității și a Directivei 2009/43/CE, în ceea ce privește transferul de produse din domeniul apărării, remarcând totodată că statele membre au folosit rareori instrumentele disponibile, ca de exemplu, achizițiile comune, prin intermediul organismelor centrale de achiziție precum Agenția Europeană de Apărare.

42. Consideră că este necesară consolidarea capacităților statelor partenere din vecinătatea estică, ca sursă de securitate pentru UE.

43. În acord cu Concluziile finale ale recentei Conferințe interparlamentare pentru politica externă și de securitate comună și pentru politica de securitate și apărare comună a Uniunii Europene de la Bratislava, consideră că UE trebuie să își intensifice eforturile pentru a-și consolida guvernanta globală, inclusiv printr-o reformă cuprinzătoare a sistemului ONU, în vederea consolidării legitimității, transparenței, responsabilității și eficienței acestei organizații.

Consideră că se impune reforma Consiliului de securitate al ONU, în special în ceea ce privește componența și procedurile de adoptare a deciziilor, astfel încât să se mărească capacitatea acestuia de a acționa în mod decisiv atunci când sunt abordate provocări de securitate la nivel mondial.

44. Apreciază faptul că prevederile Cadrului comun privind contracararea amenințărilor hibride reprezintă un foarte bun fundament pentru lansarea unui proces amplu, având ca obiectiv întărirea rezilienței europene la amenințările hibride.

45. Observă că în Comunicarea examinată accentul se pune în special pe studierea și analiza amenințărilor și mai puțin pe găsirea și implementarea unor măsuri concrete, sub forma unor politici, strategii și programe capabile să soluționeze problemele ca atare.

46. Salută aportul delegațiilor României cu privire la propunerea prezentată, care au susținut atât în cadrul Uniunii Europene, cât și în cel al NATO, necesitatea consolidării capacităților de combatere a amenințărilor hibride.

Având în vedere natura amenințărilor hibride, un rol important revine statelor, la nivel național, iar un răspuns eficient la aceste amenințări presupune asigurarea unei coordonări între toate instituțiile relevante. În același timp, UE și NATO pot facilita și sprijini eforturile naționale și pot asigura un răspuns coordonat, în mod special cu privire la amenințări de tip hibrid cu efect transfrontalier.

47. Consideră că această temă trebuie să rămână o prioritate în perioada imediat următoare, cu accent asupra implementării documentelor conceptuale agreeate și mobilizarea resurselor necesare. Schimbul de bune practici între statele membre UE și NATO, precum și sprijinul acordat partenerilor interesați sunt, de asemenea, elemente care trebuie abordate cu maximă atenție.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din _____, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

FLORIN IORDACHE

București,
Nr.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

PROIECT

HOTĂRÂRE

privind adoptarea opiniei referitoare la

**Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul
Economic și Social European și Comitetul Regiunilor**

**Vieți demne: de la dependența de ajutor la autonomie
Strămutarea forțată și dezvoltarea**

COM(2016) 234

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 160 - 185 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. – Luând în considerare opinia nr. 4c-19/1014 adoptată de Comisia pentru afaceri europene, în ședința din 20.09.2016, Camera Deputaților:

1. Salută această comunicare deoarece:

- propune instituirea unui cadru legal care să asigure persoanelor strămutate o viață demnă, care să le permită acestora să contribuie la bunul mers al societăților-gazdă până la returnarea voluntară sau relocarea lor;
- Comisia Europeană lansează totodată un apel către Uniunea Europeană și statele sale membre să se angajeze că vor depune mai multe eforturi, pe termen lung, pentru a aborda cauzele profunde ale migrației și strămutării;
- își propune să stabilească un cadru de politici orientate spre dezvoltare pentru a aduce în atenție situațiile de strămutare forțată; acest cadru se va concretiza sub forma unor recomandări;
- își propune să facă o analiză a situațiilor de strămutare forțată prelungită în țările partenere, cauzate de conflicte, violență și încălcări ale drepturilor omului, indiferent de statutul persoanelor strămutate în temeiul Convenției din 1951 privind statutul refugiaților.

2. Susține această comunicare întrucât:

- pe fondul conflictului, al violențelor și al încălcării drepturilor omului, ce se manifestă în prezent la nivel global, s-au înregistrat mai mult de 60 de milioane de persoane - refugiați și persoane deplasate intern (IDP) - care au fost și sunt strămutate forțat, lucru care a condus la atingerea celui mai ridicat nivel de strămutări forțate, înregistrat după cel de-Al Doilea Război Mondial;
- persoanele care au dobândit calitatea de refugiați sau de persoane strămutate, provenind din zonele de conflict, nu au perspectivă de dezvoltare și nu au posibilitatea de a beneficia de drepturi sociale și economice nici în țările de origine și nici în statele de primire;

- menționează că, în afară de protecția juridică, de asigurarea alimentelor și a cazării, persoanele strămutate forțat au nevoie și de acces la locuri de muncă și la servicii precum asistența medicală, educație și locuințe;
- programele propuse acestor categorii de persoane încearcă să redea autonomia individuală, respectiv capacitatea persoanelor, a gospodăriilor sau a comunităților de a-și asigura nevoile de bază și de a beneficia de drepturile sociale și economice într-un mod durabil și demn - așa cum este prevăzut în Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă;
- va contribui la consolidarea corelării dintre asistența umanitară și cea pentru dezvoltare prin implicarea timpurie a tuturor factorilor de decizie, la elaborarea și aplicarea unor strategii și programe coerente, la promovarea cooperării regionale, la intensificarea schimbului de informații, la evaluări coordonate - cadre analitice comune, cicluri de programare și financiare coordonate.

3. Consideră că:

- acest document este un nou cadru de politici care se adresează persoanelor strămutate, ce va sta la baza unei noi modalități de abordare a strămutării forțate, orientată spre dezvoltare;
- documentul urmează demersurile lansate de Comisia Europeană prin Comunicarea: „Rolul acțiunii externe a UE în actuala criză a refugiaților” [JOIN (2015) 40], care încurajează și recomandă Uniunea Europeană și statele sale membre să se implice pe termen lung în gestionarea cauzelor migrației și strămutării;
- această comunicare s-a constituit totodată într-un preambul al summit-ului umanitar mondial organizat sub egida ONU în mai 2016; summit-ul a marcat demararea cooperării dintre UE și statele sale membre cu alți actori de pe scena globală în vederea lansării Agendei pentru umanitate;
- strămutarea forțată constituie o amenințare la adresa progresului și, din această perspectivă, refugiații și persoanele strămutate în interiorul țării devin persoane vulnerabile;
- o abordare corectă a direcției orientate spre dezvoltare trebuie să aibă în vedere atât refugiații, persoanele deplasate intern, persoanele strămutate, cât și gazdele acestora, concentrându-se pe vulnerabilitățile și capacitățile acestor categorii;
- este necesară realizarea unei sinergii între actorii umanitari și cei pentru dezvoltare, în ceea ce privește schimbul de informații privind analizele, realizarea de programe, previzibilitatea și flexibilitatea finanțării, inclusiv la nivel local, acolo unde are loc o creștere a răspunsurilor inovative, pentru a promova reziliența și autonomia persoanelor deplasate forțat prin educație de calitate, acces la oportunități economice și protecție socială.

4. Apreciază că:

- în majoritatea cazurilor, factorii principali care favorizează prelungirea situației de strămutare pentru o perioadă mai mare de 5 ani sunt întârzierile înregistrate în restabilirea păcii în multe dintre țările de origine, politicile restrictive aplicate de țările gazdă coroborate cu capacitatea redusă de a găzdui persoane strămutate forțat; la aceștia putem adăuga schimbările climatice și dezastrele naturale care pot interveni – în acest context numărul persoanelor care ar putea fi deplasate forțat ar putea să se amplifice.
- în noul cadru de politici, adaptat contextului ca urmare a strămutărilor forțate la nivel global, cadru menit să maximizeze impactul sprijinului UE pentru refugiați și persoanele strămutate în interiorul țării, combaterea violenței împotriva femeilor ar trebui să fie o prioritate.

5. Atrage atenția asupra faptului că:

- în prezent, principalul răspuns al comunității internaționale la situațiile de criză care determină strămutarea forțată trebuie să fie reevaluat și remodelat conform situațiilor *de facto*, întrucât s-a bazat pe acordarea de asistență umanitară, presupunând că, de îndată ce criza inițială se stabilizează și nevoile

imEDIATE sunt satisfăcute, responsabilitatea soluțiilor pe termen lung trece în sarcina actorilor naționali și internaționali de dezvoltare;

- furnizarea de asistență umanitară este vitală, dar nu este suficientă pentru identificarea unor soluții durabile pentru refugiați, pentru persoanele dislocate în interior și pentru persoanele returnate;
- asistența umanitară a creat adesea o dependență de furnizare de ajutor, în absența altor surse de finanțare durabile de asistență pentru dezvoltare; cele mai mari probleme sunt legate de lipsa accesului la educație, la piața muncii, la servicii de bază pentru persoanele strămutate forțat și la îngreunarea accesului comunităților-gazdă la aceste servicii;
- trebuie luată în considerare contribuția socială și economică a persoanele strămutate cu forță pentru comunitățile-gazdă, prin extinderea piețelor de desfacere, creșterea cererii pentru bunuri și servicii, importul de noi competențe; ignorarea acestui aspect poate conduce la o atitudine negativă manifestată de comunitățile locale și de guvernele gazdă față de refugiați și persoanele strămutate intern;
- strămutarea forțată a devenit o problemă persistentă și complexă care creează o presiune imensă nu numai asupra persoanelor strămutate, ci și asupra țărilor, guvernelor și comunităților-gazdă și asupra donatorilor; toți actorii menționați au o responsabilitate comună - aceea de a reacționa; presiunea datorată aflului și șederii îndelungate a populațiilor strămutate devine deosebit de acută în comunitățile, țările și regiunile care sunt vulnerabile.

6. Apreciază că din perspectiva României:

- practica a demonstrat că tranziția de la intervențiile în situații de urgență și asistență umanitară la proiectele de dezvoltare nu este liniară, este complexă;
- adeseori asistența umanitară, în absența unor surse de finanțare alternative durabile și a asistenței pentru dezvoltare, a creat o dependență de furnizarea de ajutor; din această perspectivă cele mai mari probleme sunt legate de lipsa accesului la educație, la piața muncii, la serviciile de bază pentru persoanele strămutate forțat și la îngreunarea accesului comunităților-gazdă la aceste servicii;
- promovarea încrederii reciproce între persoanelor strămutate și membrii comunităților-gazdă ar putea diminua și, eventual, elimina dependența pe termen lung de asistență umanitară și ar sprijini reziliența celor două părți, în sensul sporirii capacității lor de a face față crizelor și schimbărilor viitoare;
- am susținut adoptarea concluziilor la reuniunea Consiliului afaceri externe (CAE) dedicat miniștrilor responsabili de cooperarea internațională pentru dezvoltare privind abordarea Uniunii Europene relativ la strămutarea forțată și dezvoltare, din 12 mai 2016; cu acest prilej reprezentantul României a subliniat necesitatea unei abordări coerente pentru vecinătatea estică și sudică, pe care noul Consens european privind dezvoltarea ar trebui să o reflecte, îndeosebi în ceea ce privește securitatea și credibilitatea;
- accentuarea corelării politicii de cooperare pentru dezvoltare cu politica de ajutor umanitar în vederea asigurării coerenței, complementarității și eficienței rezultatelor;
- țara noastră acordă asistență umanitară pentru refugiați și pentru persoanele dislocate intern și celor strămutate, în special prin organizații internaționale, având în vedere resursele limitate disponibile (Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați, Comitetul Internațional pentru Crucea Roșie, Fondul Internațional pentru Urgențe ale Copiilor al Națiunilor Unite etc.);
- vom participa cu o contribuție de 21,6 milioane euro în perioada 2016-2019 la Facilitatea pentru refugiați din Turcia, care a fost organizată de Comisie având la bază aceste principii.

7. Susține pe fond comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „Vieți demne: de la dependența de ajutor la

autonomie - Strămutarea forțată și dezvoltarea” – COM(2016) 234 – întrucât este fundamentată pe considerentul că ajutorul umanitar salvează vieți oferind elemente esențiale de bază, dar acesta nu este o soluție pe termen lung.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din _____, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

FLORIN IORDACHE

București,

Nr.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

PROIECT

HOTĂRÂRE

privind adoptarea opiniei referitoare la

**Propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind
condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru ocuparea unor
locuri de muncă înalt calificate**

COM(2016)378

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 160 - 185 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. – Luând în considerare opinia nr. 4c-19/1033 adoptată de Comisia pentru afaceri europene, în ședința din 21.09.2016, Camera Deputaților:

1. Subliniază că măsurile de activare, formare și dezvoltare a competențelor forței de muncă existente trebuie să fie cu prioritate vizate prin acțiuni mai ambițioase la nivelul Uniunii, înainte de a apela la forța de muncă din state terțe, pentru combaterea deficitelor structurale de competențe și a neconcordanței între calificările din anumite sectoare, care au potențialul de a limita creșterea, productivitatea și inovarea.
2. Consideră că învățarea pe tot parcursul vieții, munca la distanță și modalitățile de lucru generate de economia digitală au un potențial insuficient exploatat pentru a răspunde nevoilor forței de muncă înalt calificată a Uniunii, iar capacitatea acestora de a furniza instruire mai rapid decât învățământul tradițional și adaptat cererilor imediate ar trebui fructificată prin acțiuni mai hotărâte ale Uniunii Europene.
3. Consideră că potențialul de inițiere sau stabilire de noi afaceri, stimulat de fluxul resortisanților țărilor terțe ce ocupă locuri de muncă înalt calificate în Uniune ar putea fi valorificat mai puternic prin elaborarea și aplicarea unor politici de sprijin și orientare antreprenorială, care să vizeze explicit această oportunitate și să contribuie astfel la crearea de locuri de muncă.
4. Atrage atenția că directiva ar trebui să prevadă proceduri administrative eficiente pentru gestiunea fluxului de date relevante pentru piața muncii și libera circulație a lucrătorilor, astfel încât funcționarea sistemului cărții albastre a Uniunii să fie consolidată prin punerea la dispoziție a unui volum cât mai mare de informații fiabile, detaliate și actualizate.
5. Își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că Uniunea nu este suficient de eficace în a păstra persoanele talentate, cu studii, pe teritoriul acesteia în comparație cu alte economii dezvoltate și invită Comisia Europeană să analizeze în profunzime cauzele acestei situații și să identifice măsurile necesare pentru contracararea acestui fenomen ce afectează puternic statele membre care au un nivel de dezvoltare mai redus.
6. Atrage atenția că trebuie realizată o distincție clară, cel puțin la nivelul analizei aplicării cărții albastre, între cetățenii care doresc să ocupe un loc de muncă înalt calificat pe termen limitat și cei care vor să rămână în Uniune un timp foarte îndelungat sau, practic, permanent.
7. Consideră că prin propunerea de directivă condițiile de admisie a resortisanților țărilor terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate devin mai flexibile pentru solicitanți, dar în același timp prezintă riscul de a spori sarcina administrativă a statului membru în cauză.

8. Consideră că este necesară introducerea unei condiții minime de educație și formare, echivalentă cu cea prevăzută de legislația națională a statului membru, în vederea accesului la învățământ superior, de la îndeplinirea căreia să se ia în considerare 3 ani de experiență profesională.
9. Își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că nu există indicii că mobilitatea mai ridicată ce s-ar obține prin propunerea de directivă va crea o diferență justificată de creșterea fluxului posesorilor cărții albastre către zonele deficitare în ocuparea forței de muncă.
10. Consideră că pentru a se evita crearea unor inegalități pe piața forței de muncă între absolvenții de învățământ superior, care au acces doar la nivel de debutant în profesie pe baza calificării, și cei cu competențe de nivel echivalent, trebuie evitată dubla recunoaștere a experienței de minim 3 ani, o dată în vederea stabilirii nivelului de calificare și, a doua oară, pentru avansare în funcție.
11. Respinge limitarea pragului salarial la 1.4 din salariul mediu, fapt care conduce la desființarea dreptului statului membru de a stabili nivelul salarial al resortisanților din state terțe în condiții de protecție a pieței forței de muncă autohtone și consideră că dacă se acceptă asimilarea experienței profesionale cu studiile superioare, atunci pragul salarial pentru lucrătorii înalt calificați ar trebui să fie menținut la un nivel mai mare.
12. Consideră că pragul salarial calculat la 1.4 din salariul mediu ar putea transforma statele membre cu salariu mediu scăzut într-o poartă de intrare unde să obțină o carte albastră în condiții mai ușoare decât cele stabilite de alte state care sunt în fapt destinația finală a lucrătorilor.
13. Atrage atenția că recunoașterea diplomelor, certificatelor și calificărilor profesionale prevăzute a se realiza în conformitate cu procedurile naționale aplicabile nu conduce automat la asigurarea egalității de tratament, în cazul în care în materie de recunoaștere, pentru accesul pe piața forței de muncă, sunt aplicabile, în funcție de cetățenie, două proceduri naționale distincte, respectiv, o procedură aplicabilă cetățenilor europeni și o procedură aplicabilă cetățenilor străini (resortisanților din state terțe).
14. Consideră ca fiind nejustificată permisiunea de a munci în al doilea stat membru imediat după depunerea cererii în acest sens deoarece solicitantul cunoaște din timp faptul că va pleca în al doilea stat membru și termenul de soluționare al cererii în al doilea stat membru este suficient de scurt, anume 30 de zile; în plus, un refuz al acordării cărții albastre ar genera dificultăți juridice în ceea ce privește încetarea contractelor de muncă în cauză.
15. Consideră că, pentru a evita sporirea sarcinii administrative, nu este necesară comunicarea anuală a informațiilor referitoare la nivelul salarizării și a listei profesiilor dacă nu apar modificări în sistemele naționale.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din _____, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

FLORIN IORDACHE

București,

Nr.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

PROIECT

HOTĂRÂRE

privind adoptarea opiniei referitoare la
Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu – Fluxuri de date
transatlantice: restabilirea încrederii prin garanții puternice

COM(2016) 117

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 160 - 185 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. – Luând în considerare opinia nr. 4c-19/1026 adoptată de Comisia pentru afaceri europene, în ședința din 14 septembrie 2016, Camera Deputaților:

1. Ia act că negocierile dintre UE și SUA au fost inițial determinate de dezvoltările lui Edward Snowden privind supravegherea în masă a datelor cu caracter personal, inclusiv a cetățenilor UE.
2. Reamintește că transferurile de date cu caracter personal între UE și SUA sunt o componentă esențială a relațiilor comerciale transatlantice, schimbul de informații fiind în același timp, un element principal al cooperării dintre UE și SUA în materie de securitate, cu un rol extrem de important pentru atingerea obiectivului comun de prevenire și combatere a formelor grave de criminalitate și a terorismului.
3. Subliniază importanța deosebită a comunicării, care își propune să pună în aplicare un acord politic negociat între autoritățile a două puteri mondiale.
4. Notează că la baza documentului examinat se află Comunicarea privind restabilirea încrederii în fluxurile de date dintre UE și SUA, COM(2013) 846, care a stabilit o serie de acțiuni referitoare la întărirea încrederii în transferurile de date transatlantice prin instituirea unor garanții puternice în actele normative care reglementează transferurile de date către state terțe, Regulamentul (UE) 2016/679 privind protecția datelor, Directiva (UE) 2016/680 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal, Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/1250 a Comisiei privind caracterul adecvat al protecției oferite de Scutul de confidențialitate UE-SUA și Acordul-cadru UE-SUA privind protecția datelor.

Reține că în prezenta comunicare, Comisia face o radiografie a ceea ce a fost îndeplinit din acțiunile evidențiate în comunicarea precedentă.

5. Semnalează că orice întârziere în încheierea acordului ar crea o incertitudine pentru schimbul de informații între Statele Unite și Europa, într-un moment în care cooperarea sporită este esențială pentru combaterea terorismului, a criminalității informatice și a altor amenințări cu care se confruntă ambele părți.
6. Reamintește că SUA este aliatul cel mai apropiat al UE în materie de politică externă și că securitatea UE este în cea mai mare parte asigurată de către NATO, în care SUA au cel mai important rol; în acest

context salută atitudinea cooperantă a SUA, în materie de reorganizare și perfecționare a cadrului transferurilor internaționale de date cu caracter personal.

7. Susține opinia Comisiei Europene potrivit căreia prin măsurile deja întreprinse s-au creat premisele pentru un parteneriat UE-SUA consolidat, în vederea dezvoltării și promovării standardelor juridice internaționale de protecție a vieții private și a datelor cu caracter personal.

8. Reamintește contribuția din ultimii ani a Curții de Justiție a UE la consolidarea principiilor de protecție a datelor, care se aplică atât organismelor publice, cât și întreprinderilor private, indiferent de orice constatare formală de adecvare a UE; consideră că este justificat ca aceste principii să includă acuratețea, corectitudinea, relevanța informațiilor, supravegherea independentă și drepturile persoanelor.

9. Ia act că noul acord trebuie să înlocuiască o decizie de adecvare a mecanismului precedent al „sferei de siguranță” (safe harbor), care a fost invalidat de către Curtea de Justiție a UE pentru încălcarea drepturilor fundamentale ale cetățenilor UE cu privire la protecția vieții private și a datelor cu caracter personal, cu un alt mecanism, reprezentat de „scutul de confidențialitate” (privacy shield).

10. Salută faptul că „scutul de confidențialitate” a devenit operabil începând cu 1 august 2016, precum și publicarea de către Comisia Europeană a ghidului pentru cetățeni, în care explică necesitatea acestui mecanism, modul în care acesta funcționează, obligațiile întreprinderilor care se află sub acest scut și drepturile ocrotite de acesta, limitele utilizării datelor personale și căile de atac accesibile atât împotriva întreprinderilor, cât și a autorităților publice americane.

11. Se raliază opiniei exprimate de Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, potrivit căreia garanțiile deja prevăzute în acord ar trebui consolidate în lumina hotărârilor Curții de Justiție a UE, în special: clarificarea faptului că toate garanțiile se aplică tuturor persoanelor și nu numai cetățenilor UE, căile judiciare de atac să fie eficiente și în acord cu standardele Cartei drepturilor fundamentale a UE și să fie clarificat faptul că transferurile de date sensibile în bloc nu sunt autorizate.

12. Recunoaște contribuția majoră a pachetului de reformă privind protecția datelor cu caracter personal la uniformizarea standardelor de protecție a datelor cetățenilor europeni, dar crede că acest pachet nu poate aduce decât o contribuție limitată la „asigurarea unui climat de încredere în economia digitală”, întrucât obligațiile prevăzute în pachet nu sunt opozabile unor state sau mari întreprinderi din afara UE sau SUA și nici nu abordează securitatea sistemelor informatice în general.

13. Salută îmbunătățirile semnificative ale „scutului de confidențialitate UE-SUA” comparativ cu „sfera de siguranță”, inclusiv introducerea unor definiții-cheie, mecanisme care să asigure o supraveghere a listei scutului de confidențialitate, respectarea drepturilor de corectare sau de ștergere a datelor sau stabilirea unui mecanism anual de revizuire și evaluări obligatorii de conformitate, externe și interne.

14. Apreciază că Acordul-cadru UE-SUA privind protecția datelor cu caracter personal atunci când acestea sunt transferate și prelucrate în scopul prevenirii, investigării, detectării sau urmăririi infracțiunilor, inclusiv a terorismului, în cadrul cooperării polițienești și al cooperării judiciare în materie penală, consacră pentru prima dată, un set armonizat și cuprinzător de garanții în materie de protecție a datelor, care se va aplica tuturor schimburilor transatlantice între autoritățile de resort din domeniul aplicării dreptului penal.

15. Susține opinia Comisiei Europene potrivit căreia dispozițiile convenite în Acordul-cadru UE-SUA acoperă toate normele de bază ale UE în materie de protecție a datelor, în ceea ce privește standardele privind prelucrarea datelor, garanțiile și limitările, precum și drepturile individuale, drepturile la o cale de atac judiciară pentru refuzul accesului, refuzul rectificării și divulgarea ilegală și extinderea principiului supravegherii independente la întregul sector de aplicare a legii, drept cerință de bază în materie de protecție a datelor.

16. Susține aprecierile privind ombudsman-ul numit în Departamentul de Stat al SUA, cuprinse în Rezoluția Parlamentului European din 26 mai 2016 referitoare la fluxurile de date transatlantice, în sensul că această instituție nu este suficient de independentă și nu i se conferă competențele corespunzătoare pentru exercitarea și aplicarea efectivă a sarcinilor sale.

17. Susține observațiile din rezoluția sus-menționată a Parlamentului European, potrivit cărora scutul de confidențialitate UE-SUA trebuie să respecte legislația primară și secundară a UE, dar și jurisprudența CJUE și CEDO în materie, precum și solicitarea adresată Comisiei Europene de a revizui periodic constatarea caracterului său adecvat și justificările juridice aferente, în special în lumina aplicării, la doi ani, a noului regulament general privind protecția datelor.

18. Considerând că noul mecanism de soluționare a litigiilor ar putea fi prea complex și dificil de utilizat pentru persoanele fizice, astfel încât ar putea să devină inefficient, solicită Comisiei Europene ca în reglementările care vor fi adoptate în baza comunicării să asigure o structură mai clară a căilor de atac judiciare accesibile cetățenilor europeni, în care autoritățile naționale de protecție a datelor să joace un rol esențial.

19. Invită Comisia Europeană să identifice cele mai bune soluții pentru a asigura un echilibru just între protecția datelor cu caracter personal și sarcinile administrative ale operatorilor de date cu caracter personal.

20. Considerând că transferurile ulterioare de date personale către destinatari din țări terțe ar trebui să fie supuse aceluiași nivel de protecție ca și transferurile UE-SUA, în conformitate cu scutul de confidențialitate, solicită Comisiei Europene ca în reglementările care vor fi adoptate în baza comunicării să rezolve această problemă.

21. Își exprimă încrederea că prin continuarea cooperării dintre UE și SUA va fi înlăturată posibilitatea unei supravegheri masive și fără discernământ a cetățenilor Uniunii Europene și că supravegherea va fi proporțională și limitată strict la obiectivele de securitate și de apărare a ordinii publice, stabilite conform unor criterii rigurose aplicate.

22. Salută susținerea de către delegația României în Consiliu a noului pachet legislativ privind protecția datelor, inclusiv din perspectiva funcționării pieței interne, precum și susținerea de principiu a celor două acorduri de transfer de date cu caracter personal, pentru identificarea unei soluții echilibrate care să răspundă preocupărilor exprimate pe această temă și pentru realizarea obiectivului de a obține un acord UE-SUA și de a avea un cadru funcțional pentru ambele părți.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din _____, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

FLORIN IORDACHE

București,

Nr.

**Parlamentul României
Camera Deputaților
Comisia pentru afaceri europene**

București, 22.09.2016
Nr. 4c-19/**1034**.

Către,
Biroul Permanent al Camerei Deputaților

Urmare Hotărârii Biroului Permanent al Camerei Deputaților din 16.05.2016 și 6.09.2016 privind lista proiectelor de acte ale Uniunii Europene care se supun cu prioritate examinării parlamentare, în aplicarea art. 163 alin.(1) pct. 1 și 2 și art.175 alin.(1) pct. 1 și 2 din *Regulamentul Camerei Deputaților*, vă transmitem alăturat, **Avizul motivat** și **opiniile** emise de către comisia noastră.

1. Propunere de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate, COM(2016) 378 examinare privind conformarea cu principiul subsidiarității
 - Opinie a Comisiei pentru afaceri europene
 - Proiect de opinie al Comisiei pentru politică economică
2. Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul din statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (reformare), COM(2016) 270 examinare privind conformarea cu principiul subsidiarității
 - **Aviz motivat** al Comisiei pentru afaceri europene
3. Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Agenția pentru Azil a Uniunii Europene și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 439/2010, COM(2016) 271 examinare privind conformarea cu principiul subsidiarității
 - Opinie a Comisiei pentru afaceri europene

4. Comunicarea comună a Comisiei Europene și Înalțului Reprezentant pentru afaceri externe și politica de securitate către Parlamentul European și Consiliu: Cadrul comun privind contracararea amenințărilor hibride – Un răspuns al Uniunii Europene, JOIN(2016) 18 examinare în fond
 - Opinie a Comisiei pentru afaceri europene
 - Proiect de opinie al Comisiei pentru apărare
5. Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Vieți demne: de la dependența de ajutor la autonomie, COM(2106) 234 examinare în fond
 - Opinie a Comisiei pentru afaceri europene
 - Proiect de opinie al Comisiei pentru politică externă
 - Proiect de opinie al Comisiei pentru drepturile omului
6. Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Agenția pentru Azil a Uniunii Europene și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 439/2010, COM(2016) 271 examinare în fond
 - Opinie a Comisiei pentru afaceri europene
7. Propunere de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate, COM(2016) 378 examinare în fond
 - Opinie a Comisiei pentru afaceri europene
8. Comunicare a Comisiei către Parlamentul European și Consiliu – Fluxuri de date transatlantice : restabilirea încrederii prin garanții puternice – COM (2016) 117, examinare fond.
 - Opinie a Comisiei pentru afaceri europene
 - Proiect de opinie al Comisiei pentru drepturile omului
 - Proiect de opinie al Comisiei pentru tehnologia informației

Președinte,

Ana BIRCHALL

**Parlamentul României
Camera Deputaților
Comisia pentru afaceri europene**

București, 20 septembrie 2016
Nr. 4 c-19 /1015

OPINIE

privind conformarea cu principiul subsidiarității a Propunerii de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate
COM (2016) 378

În conformitate cu art. 162 (2) din Regulamentul Camerei Deputaților și cu art. 24 și 25 din Hotărârea Camerei Deputaților nr. 11/2011 privind procedura de lucru și mecanismul decizional pentru exercitarea controlului parlamentar asupra proiectelor de acte legislative ale Uniunii Europene, în temeiul Tratatului de la Lisabona privind rolul parlamentelor naționale, Comisia pentru afaceri europene a fost sesizată prin adresa nr. **BPI-251/E/2016** pentru verificarea conformării cu principiul subsidiarității a Propunerii de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate - **COM (2016) 378**.

Având în vedere:

- Opinia trimisă de Comisia pentru politică economică, reformă și privatizare,
- Fișa de informare a Departamentului pentru studii parlamentare și politici UE al Camerei Deputaților,

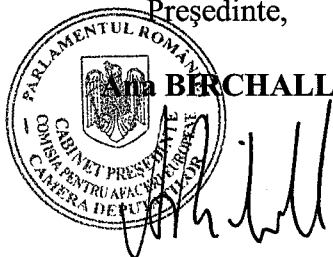
Comisia pentru afaceri europene:

1. **Constată** că sunt îndeplinite condițiile stabilite prin Tratat ca propunerea să facă obiectul controlului parlamentar al subsidiarității, aceasta având caracter legislativ și aparținând categoriei competențelor care nu sunt exclusive Uniunii Europene, în sensul art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (2) TUE și respectiv art. 2 alin. (6) TFUE.

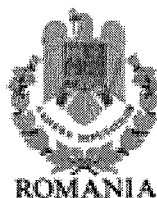
2. **Ia act de faptul că** propunerea reglementează **exclusiv** condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă **înalt calificate** pe teritoriul Uniunii Europene.
3. **Ia act de faptul că** în intenția Comisiei Europene, propunerea de directivă reprezintă o îmbunătățire a sistemului actual de Carte Albastră, în ce privește ocuparea unor locuri de muncă **înalt calificate**, urmărindu-se eliminarea deficiențelor constatate în aplicarea sa.
4. **Consideră** ca justificată continuarea sistemului de Carte Albastră, referitor la condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate.
5. **Menționează că** deși la prima vedere eliminarea dreptului Statelor membre de a emite permise pentru ocuparea unor locuri de muncă **înalt calificate** apare ca o atingere a suveranității acestora, menținerea a două sisteme paralele (unul național și un altul al Uniunii) ar reprezenta o sursă de incertitudine pentru persoanele din state terțe ce doresc să ocupe locuri de muncă înalt calificate pe teritoriul Uniunii, iar conferirea acestui drept exclusiv statelor membre ar ridica dificultăți administrative majore.
6. **Menționează că** propunerea de directivă face obiectul unei analize pe fond distincte, ce cuprinde observațiile rezultate din dezbatările în Comisia pentru afaceri europene; deficiențele propunerii constatate în urma analizei nu conduc la încălcarea principiului subsidiarității și vor fi semnalate Comisiei Europene prin opinia pe fond.

Pentru motivele de mai sus, Comisia pentru afaceri europene a Camerei Deputaților, întrunită în ședința sa din 20 septembrie 2016, a admis că obiectivele propunerii nu pot fi realizate decât sub forma unor norme comune la nivelul Uniunii, astfel încât propunerea îndeplinește condițiile prevăzute la art. 4, aliniatul (2), art. 5, din Tratatul privind Uniunea Europeană, precum și în Protocolul nr. 1 și nr. 2 anexate TUE și a hotărât cu unanimitate, că **propunerea de directivă este conformă cu principiul subsidiarității.**

Președinte,

Ana BERCHALL

F.A.

**Parlamentul României
Camera Deputaților
Comisia pentru afaceri europene**

București, 20 septembrie 2016
Nr. 4 c-19 / 1016

AVIZ MOTIVAT

**privind Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (reformare)
COM (2016)270**

În conformitate cu prevederile art. 170 alin. (1) din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, Comisia pentru afaceri europene împreună cu Comisia pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale, Comisia juridică, de disciplină și imunități și Comisia pentru apărare, ordine publică și siguranță națională au fost sesizate pentru a examina în cadrul mecanismului de alertă timpurie pentru verificarea conformării cu principiul subsidiarității, Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (reformare) - COM (2016)270.

Având în vedere:

- nota Ministerului Afacerilor Externe,
- nota Ministerului Afacerilor Interne,
- contribuțiile reprezentanților instituțiilor sus-menționate, în cadrul dezbaterilor,
- nota Serviciului de Informații Externe,
- avizul motivat și opinia Comisiei pentru afaceri europene asupra Propunerii de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui mecanism de transfer în situații de criză și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 604/2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul din statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid - COM(2015)450,

- opinia Comisiei pentru afaceri europene asupra Comunicării Comisiei către Parlamentul European și Consiliu - Posibilități de reformare a sistemului european comun de azil și de îmbunătățire a căilor legale de migrație - COM(2016) 197,
- fișa de informare și contribuția Direcției pentru Uniunea Europeană - Camera Deputaților,
- analiza și contribuțiile secretariatului propriu,

Comisia pentru afaceri europene:

1. *Constată* că sunt îndeplinite condițiile stabilite prin tratate ca propunerea să facă obiectul controlului parlamentar al subsidiarității: are caracter legislativ și aparține categoriei competențelor care nu sunt exclusive Uniunii Europene, în sensul art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (2) TUE și respectiv art. 2 alin. (6) TFUE.
2. *Constată* că aspectele transnaționale sunt evidente, ceea ce ar justifica o acțiune la nivelul Uniunii pentru realizarea obiectivelor, dacă aceste obiective ar fi, în termeni reali, în acord cu valorile, principiile, tratatele Uniunii, precum și cu legislația și angajamentele politice majore asumate de către Uniunea Europeană pentru realizarea spațiului de libertate, securitate și justiție.
3. *Menține* obiecțiile, observațiile și recomandările făcute în avizul motivat și în opinia Camerei Deputaților și Comisiei pentru afaceri europene cu ocazia examinării Propunerii de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui mecanism de transfer în situații de criză și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 604/2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul din statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid - COM(2015)450.
4. *Notează* că propunerea de reformare a Regulamentului Dublin survine la trei ani de la adoptarea celui din urmă și că aplicarea actului în cauză a fost evaluată la cererea Comisiei Europene, fără ca raportul rezultat să fie considerat a reflecta poziția oficială a respectivei instituții a Uniunii.

Remarcă și absența unui studiu de impact care să însoțească propunerea de regulament de față și care să prezinte detaliat varii opțiuni de acțiune preconizate.

5. *Luând act* de obiectivul enunțat de propunerea de regulament, de raționalizare a normelor Regulamentului Dublin și de completare a lor cu un nou mecanism de repartizare corectiv, menit să gestioneze situații în care sistemele de azil ale statelor membre sunt supuse unei presiuni disproporționate, *reafirmă* caracterul neadecvat al mecanismului corectiv pentru atingerea obiectivului unei gestiuni viabile a presiunilor migraționiste asupra Uniunii Europene. În primul rând, ineficacitatea mecanismului pare a rezulta din prezumția caracterului adecvat al procedurilor de azil, or, din contră, statele membre supuse unei presiuni disproporționate vor continua să se confrunte cu deficiențe sistemice, ceea ce determină imposibilitatea transferurilor de solicitanți de protecție internațională, conferă un caracter permanent unor mecanisme corective, mecanisme ce, potrivit art. 78 alin. (3) TFUE, trebuie să aibă prin definiție caracter temporar, și diminuează/exclude posibilitatea exprimării voinței de solicitantul de protecție internațională cu privire la statul membru ales. În această privință, precum a arătat Camera Deputaților în opinia sa privind comunicarea – Posibilități de reformare a sistemului european comun de azil și de

îmbunătățire a căilor legale de migrație – COM(2016)197, orice eventuală propunere de redistribuire a solicitanților de protecție internațională trebuie să ia în considerare specificul și capacitatea statelor membre.

6. În al doilea rând, în absența unei evaluări adecvate, *solicită clarificări* cu privire la motivul pentru care nu a fost activat până în prezent mecanismul de alertă timpurie, pregătire și gestionare a crizelor, vizat la art. 33 din Regulamentul Dublin, ori Directiva 2001/55. În acest context, ar fi fost de preferat evaluarea prealabilă a sistemelor de urgență temporare pentru transferul din Italia și Grecia a 160.000 persoane care au nevoie de protecție internațională, transfer reglementat de cele două decizii adoptate de Consiliul UE la 14, respectiv 22 septembrie 2015 (deciziile nr. 2015/1523 și nr. 2015/1601).
7. *Appreciază* că mecanismul de repartizare corectiv nu respectă nici principiul proporționalității. Este neclar în ce mod o eventuală cheie de referință, precum cea avută în vedere la art. 35 din propunerea de regulament, ar contribui la atingerea obiectivului de gestiune viabilă a migrației înspre Uniunea Europeană. Comisia Europeană nu a demonstrat în ce mod dispozițiile ce ar urma să instituie acel mecanism respectă principiul proporționalității, ci expunerea de motive și preambulul se rezumă să enunțe că dispozițiile nu depășesc ceea ce este necesar pentru a se atinge obiectivul de a soluționa situația în mod eficace.
8. *Consideră* că orice propunere de redistribuire a solicitanților de protecție internațională între statele membre trebuie să ia în considerare specificul și capacitatea statelor membre, fiind evident că un mecanism de repartizare corectiv, cu caracter automat, nu ține cont de circumstanțele de fapt din fiecare stat membru și de infrastructura de care dispun acestea.
9. În acest context, *consideră* că împărțirea responsabilităților între statele membre în domeniul migrației, care trebuie să fie desigur echitabilă, nu poate porni de la sancționarea financiară a unor state membre care s-ar putea confrunta la rândul lor cu dificultăți, sancționare vizată la art. 37 din propunerea de regulament. În spiritul Uniunii Europene, precum a afirmat în mod repetat Camera Deputaților, solidaritatea nu ar trebui invocată pentru rezolvarea unor situații particulare, iar caracterul voluntar este singura garanție a succesului în gestionarea imigrației nereglementare și a deplasărilor secundare.
10. *Remarcă* faptul că propunerea de regulament nu justifică modul de calculare a așa-numitei contribuții de solidaritate ce ar urma să fie impusă statului membru care nu ar accepta un solicitant de protecție internațională.
11. În privința combaterii deplasărilor secundare ale resortisanților țărilor terțe între statele membre, *apreciază* că instrumentele avute în vedere în propunerea de față nu sunt într-un totu adecvate pentru atingerea acelui obiectiv. Pe de o parte, nu este dovedit în ce mod extinderea definiției membrului de familie, în sensul propunerii de regulament de față, față de definiții din alte acte de dreptul Uniunii, pentru a include frații sau surorile solicitantului, în vederea facilitării reunirii acestora, contribuie la reducerea deplasărilor secundare. Pe de altă parte, nu este clar în ce măsură includerea în definiție a familiilor formate în afara țării de origine, însă înainte de sosirea pe teritoriul statului membru, ar fi de natură să reducă stimulentele unora dintre deplasările secundare pe teritoriul UE ale solicitanților de azil.
12. *Consideră* că incertitudinile ce afectează raporturile dintre propunerea de reformare a Regulamentului Dublin și Propunerea de regulament de instituire a unui mecanism

de transfer în situații de criză – COM(2015)450 sunt de natură să conducă la incoerența viitoarelor norme în domeniul SECA. Acele incertitudini sunt generate de împrejurarea că domeniul de aplicare a celor două regulamente este comun în mare măsură.

13. Consideră că, prin introducerea unei chei de distribuție obligatorie permanentă în loc de a adopta măsuri provizorii în situații de urgență, proiectul de regulament depășește măsura necesară pentru atingerea obiectivului și, prin urmare, încalcă principiile subsidiarității și proporționalității.
14. *Consideră* că întrucât propunerea de regulament nu are suficientă valoare adăugată, fiind astfel încălcat principiul subsidiarității se impune emiterea unui aviz motivat.

*

* *

Comisia pentru afaceri europene întrunită în ședința din 20 septembrie 2016, în prezența a 16 dintre cei 21 de membri, a hotărât cu unanimitate de voturi că acțiunea de reglementare a Uniunii Europene nu este justificată pentru motivele expuse anterior, astfel încât propunerea nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 4 alin. (1) și art. 5 TUE, precum și în Protocoalele nr. 1 și nr. 2 anexate TUE și TFUE, nefiind conformă cu principiul subsidiarității.

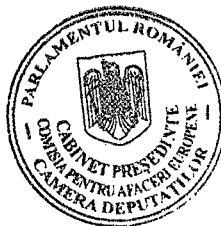
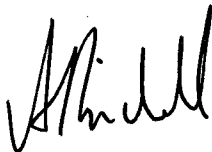
Propune transmiterea către Biroul permanent pentru dezbateră în ședința Camerei Deputaților.

Propune informarea Guvernului României, pentru aplicarea art. 3 alin. (2) din Legea nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Guvern și Parlament în domeniul afacerilor europene.

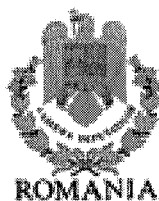
Propune transmiterea avizului motivat instituțiilor europene, conform procedurilor uzuale.

Președinte,

Ana BIRCHALL

Red. C.M. Banu, D. Matei

**Parlamentul României
Camera Deputaților
Comisia pentru afaceri europene**

București, 20 septembrie 2016
Nr. 4 c-19 /1017

OPINIE

**privind conformarea cu principiul subsidiarității a Propunerii de REGULAMENT AL
PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI privind Agenția pentru Azil a Uniunii
Europene și de abrogare a
Regulamentului (UE) nr. 439/2010**

COM (2016) 271

În conformitate cu art. 162 (2) din Regulamentul Camerei Deputaților și cu art. 24 și 25 din Hotărârea Camerei Deputaților nr. 11/2011 privind procedura de lucru și mecanismul decizional pentru exercitarea controlului parlamentar asupra proiectelor de acte legislative ale Uniunii Europene, în temeiul Tratatului de la Lisabona privind rolul parlamentelor naționale, Comisia pentru afaceri europene a fost sesizată prin adresa nr. BPI 252/E-2016 pentru verificarea conformării cu principiul subsidiarității a Propunerii de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI privind Agenția pentru Azil a Uniunii Europene și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 439/2010 - **COM (2016) 271**.

Având în vedere:

- nota Ministerului afacerilor externe,
- fișa de informare a Departamentului pentru studii parlamentare și politici UE al Camerei Deputaților,
- analiza realizată de secretariatul Comisiei pentru afaceri europene,

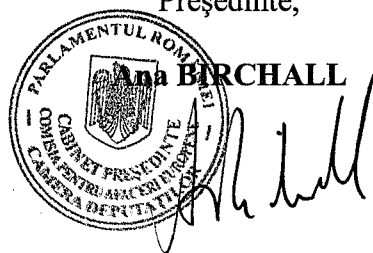
Comisia pentru afaceri europene:

1. **Constată** că sunt îndeplinite condițiile stabilite prin Tratat ca propunerea să facă obiectul controlului parlamentar al subsidiarității, aceasta având caracter legislativ și aparținând categoriei competențelor care nu sunt exclusive Uniunii Europene, în sensul art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (2) TUE și respectiv art. 2 alin. (6) TFUE.

2. **Ia act** că Propunerea de Regulament înființează o agenție europeană căreia i se conferă un mandat mai cuprinzător decât cel al Biroului European de Sprijin pentru Azil, pe care îl înlocuiește.
3. **Consideră** esențială pentru buna stabilitate a Uniunii ca sistemele naționale de azil ale statelor membre să funcționeze într-un mod coerent și coordonat, ceea ce se poate realiza numai prin reglementarea instituțională detaliată a modalității de sprijinire a statelor membre în domeniul azilului.
4. **Menționează** că propunerea de regulament face obiectul unei opinii pe fond, în cadrul căreia Comisia pentru afaceri europene a formulat observații.
5. **Admite** că eficacitatea măsurilor puse în aplicare în mod autonom de fiecare stat membru în parte a fost demonstrată ca fiind foarte scăzută, fiind necesare măsuri de sprijin la nivelul Uniunii, ceea ce se realizează în prezent prin intermediul Biroului European de Sprijin pentru Azil.

Pentru motivele de mai sus, Comisia pentru afaceri europene a Camerei Deputaților, întrunită în ședința sa din 20 septembrie 2016, a admis că obiectivele propunerii nu pot fi realizate decât sub forma unor norme comune la nivelul Uniunii, astfel încât propunerea îndeplinește condițiile prevăzute la art. 4, aliniatul (2), art. 5, din Tratatul privind Uniunea Europeană, precum și în Protocolul nr. 1 și nr. 2 anexate TUE și a hotărât cu unanimitate, că **propunerea de regulament este conform cu principiul subsidiarității**.

Președinte,

F.A.

**Parlamentul României
Camera Deputaților
Comisia pentru afaceri europene**

București, 20 septembrie 2016
Nr. 4 c-19 / 1031

Opinie

privind Comunicarea comună a Comisiei Europene și Înaltului Reprezentant pentru afaceri externe și politica de securitate către Parlamentul European și Consiliu: Cadrul comun privind contracararea amenințărilor hibride – Un răspuns al Uniunii Europene JOIN(2016) 18

În conformitate cu prevederile art. 170 alin. (1) din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, Comisia pentru afaceri europene, împreună cu Comisia pentru apărare, ordine publică și siguranță națională și Comisia pentru politică externă, au fost sesizate pentru a examina în fond Comunicarea comună a Comisiei Europene și Înaltului Reprezentant pentru afaceri externe și politica de securitate către Parlamentul European și Consiliu: Cadrul comun privind contracararea amenințărilor hibride – Un răspuns al Uniunii Europene - JOIN(2016) 18.

Având în vedere:

- Proiectul de opinie adoptat de Comisia pentru apărare, ordine publică și siguranță națională,
- Nota Ministerului afacerilor externe,
- Nota Ministerului afacerilor interne,
- Nota Ministerului Apărării Naționale,
- Nota Administrației Prezidențiale, Departamentul pentru Securitate Națională,
- Nota Serviciului de Informații Externe,
- Nota Serviciului Român de Informații,
- Discursul din 14 septembrie 2016 al Președintelui Comisiei Europene privind Starea Uniunii,
- Concluziile finale ale Conferinței interparlamentare pentru politica externă și de securitate comună și pentru politica de securitate și apărare comună a Uniunii Europene, Bratislava, 2-4 septembrie 2016,
- Contribuțiile participanților la dezbaterile publice cu tema „Schimbarea ordinii internaționale. Implicații pentru România”, organizată la data de 28 iunie 2016 de către Comisia pentru afaceri europene a Camerei Deputaților și concluziile dezbaterii,

- Proiectul de raport al Parlamentului European referitor la punerea în aplicare a politicii de securitate și apărare (2016/2067(INI)),
- Raportul și Rezoluția Parlamentului European referitor la UE într-un mediu global în schimbare - o lume mai conectată, mai contestată și mai complexă - (2015/2272(INI)),
- Fișa de informare a Direcției pentru Uniunea Europeană - Camera Deputaților,
- Analiza și contribuțiile secretariatului propriu,

Comisia pentru afaceri europene:

1. *Constată* că s-a generalizat percepția că mediul de securitate al UE s-a deteriorat considerabil, devenind din ce în ce mai fluid, mai periculos și mai puțin previzibil.
2. *Ia act* că există o cerere tot mai mare din partea cetățenilor europeni, a statelor membre și a aliaților Uniunii, ca UE să devină un "furnizor de securitate" și să își îndeplinească astfel și rolul de protecție, într-un mediu de securitate grav alterat.
4. *Ia act* de faptul că distincția dintre securitatea internă și cea externă a devenit mai puțin clară; *subliniază* necesitatea ca UE să abordeze amenințările generate de instabilitatea din Sud și Est printr-o abordare integrată care conectează toate politicile de securitate, din interior și din exterior, precum și instrumentele corelative.
5. *Observă* că deși UE nu generează niciun fel de amenințări hibride este expusă masiv unor astfel de amenințări.
6. *Salută* abordarea Președintelui Comisiei Europene în discursul său din 14 septembrie 2016, privind Starea Uniunii, care a menționat modul de viață european ca țintă a tuturor tipurilor de amenințări hibride.
7. *Salută* poziția exprimată de Președintele Comisiei Europene în discursul său din 14 septembrie 2016, privind Starea Uniunii, că toleranța nu poate fi exersată în dauna securității și că deși statutul de putere globală pașnică (*soft power*) al UE este un motiv de mândrie, ar fi naiv să credem că puterea pașnică este suficientă în contextul unei vecinătăți din ce în ce mai periculoase.
8. *Apreciază* că în cazul atacurilor hibride ar trebui să existe un regim sancționator la nivelul dreptului internațional, precum și mecanisme de retorsiune pentru situația în care entitățile care desfășoară atacuri hibride nu se supun dreptului internațional; *consideră* că și Uniunea Europeană ar trebui să dispună de mecanisme de retorsiune proprii, proporționale cu riscul implicat.
9. *Consideră* că într-adevăr, apărarea modului de viață european, cu alte cuvinte apărarea valorilor și principiilor fundamentale ale Uniunii, reprezintă cel mai înalt obiectiv în care solidaritatea trebuie să se manifeste plenar și că acțiunile pentru respingerea atacurilor hibride merită orice efort și o mobilizare generală fără rezerve.
10. *Apreciază* că diferitele tipuri de amenințări la adresa unor state membre individuale trebuie considerate drept amenințări la adresa întregii Uniuni și că este necesară o unitate și o solidaritate puternică între statele membre și o politică externă și de

securitate comună coerentă. În acest context, *deplânge* încercările unor state membre de a relativiza grave amenințări hibride și de a oferi suport politic și diplomatic unor țări state care generează astfel de provocări. *Invită* Înaltul Reprezentant pentru afaceri externe și politica de securitate și Comisia Europeană să determine motivele pentru asemenea acțiuni divergente și să prezinte Consiliului European un raport în acest sens, cu propuneri de remediere.

11. *Consideră* că Uniunea Europeană trebuie să adopte imediat măsuri pentru a combate degradarea mediului strategic întrucât din cauza multiplicării și simultaneității crizelor cu consecințe imediate chiar asupra teritoriului UE, niciun stat membru nu mai poate acționa singur, iar europenii trebuie să își exercite responsabilitățile în mod colectiv pentru a-și asigura securitatea.
12. *Ia act* că măsurile de combatere a amenințărilor hibride sunt circumscrise securității, menținerii legii și ordinii și apărării naționale, elemente care se află în competența exclusivă a statelor membre, Uniunea având doar rol de sprijin prin propuneri privind organizarea cadrului instituțional și măsurilor posibile pentru combaterea amenințărilor hibride.
13. *Salută* ideea unei abordări cuprinzătoare care să permită Uniunii Europene, în coordonare cu statele membre, să contracareze amenințările hibride, prin crearea de sinergii între toate instrumentele relevante și prin încurajarea unei cooperări strânse între actorii relevanți.
14. *Salutând* conștientizarea la nivelul Comisiei Europene a existenței unor provocări serioase la adresa păcii și a stabilității în vecinătatea estică și sudică a UE, *semnalează* totuși că provocările din vecinătatea sudică sunt la o scară inferioară celor din vecinătatea estică și invită Comisia Europeană să includă acest fapt în propunerile sale, întrucât prin desconsiderarea realității nu se poate elabora și pune în aplicare un plan de măsuri viabil.
15. *Salută* propunerea de a se menține flexibilitatea definițiilor amenințărilor hibride pentru ca definiția să poată include marea diversitate de atacuri hibride și evoluția acestora, dar *își exprimă surprinderea* că în încercarea de definire a Comisiei Europene sunt incluse doar "...amestecul de activități coercitive și subversive, de metode convenționale și neconvenționale (de exemplu, diplomatice, militare, economice, tehnologice), care pot fi utilizate într-un mod coordonat de actorii statali sau nestatali pentru a realiza obiective specifice, rămânând însă sub limita pragului de stare de război declarată oficial", lipsind trăsături fundamentale cum ar fi caracterul ostil și scopul final, care este distrugerea țintei, adică a "modului de viață european".
16. *Își exprimă acordul* cu Comisia Europeană că în acțiunile hibride "...se pune accentul pe exploatarea vulnerabilităților țintei vizate" dar respinge ideea că "...generarea unei ambiguități în scopul împiedicării proceselor decizionale" reprezintă o constantă; chiar dacă procesul decizional al țintei poate fi alterat de tactica "cultivării ambiguității" de către agresor, *remintește* Comisiei Europene că atacurile hibride întreprinse de actori statali sunt ușor de identificat, adesea pentru că înșiși acești actori doresc să fie recunoscuți ca autori, tocmai pentru a pune în evidență raportul de forțe care dezavantajează ținta și care nu presupune nicio ambiguitate; *remintește* Comisiei Europene că în cazul anterior precizat, principala vulnerabilitate a țintei vizate este

tocmai raportul de forțe defavorabil; *consideră* că ar trebui operată o distincție clară în definiția amenințărilor hibride între actori statali și actori non-statali, întrucât aceștia din urmă amenință doar cu acțiuni cu efecte relativ limitate cum sunt propaganda, sabotajele și actele de terorism; *consideră* că perspectiva menționată, a raportului de forțe demonstrează odată în plus necesitatea unității și acțiunii comune a Uniunii Europene și statelor membre.

17. *Remintește* Comisiei Europene că în definirea amenințărilor hibride la adresa statelor guvernate pe baze democratice ar fi trebuit precizate și elementele de continuitate în comparația dintre operațiunile unor state din timpul războiului rece și cele actuale, definite ca amenințări hibride; *consideră* că există o similitudine între acele acțiuni și cele actuale și că experiența trecutului recent nu ar trebui ignorată întrucât poate fi utilă în identificarea și gestionarea amenințărilor hibride de acum.
18. În continuarea analizei privind definiția amenințărilor hibride propusă în Comunicare, *observă* că acțiunile "sub limita pragului de stare de război declarată oficial" este imprecisă întrucât nu specifică care dintre părți ar trebui să declare starea de război și nu este utilizabilă pentru că cel mai probabil, entitatea care desfășoară astfel de acțiuni nu va declara starea de război, tocmai ca tactică a războiului hibrid.
19. Dintre cele mai semnificative acțiuni necesare pentru atingerea obiectivelor Comunicării examinate, *reține* identificarea vulnerabilităților care pot afecta structurile și rețelele naționale și pan-europene și a instrumentelor comune, inclusiv indicatori, pentru a îmbunătăți protecția și reziliența infrastructurii critice, înființarea Celulei de Fuziune în cadrul Centrului European pentru analiza informațiilor (INTCEN) și înființarea punctelor naționale de contact pentru amenințări hibride, pentru a asigura cooperarea și comunicarea cu Centrul de Fuziune, înființarea unui Centru de Excelență pentru combaterea amenințărilor hibride, adaptarea capacităților de apărare cu relevanță UE, cooperarea Comisiei Europene cu statele membre și cu industria în cadrul unui Parteneriat Public Privat pentru securitate cibernetică, elaborarea ghidului pentru îmbunătățirea securității cibernetice a instalațiilor, utilizarea de platforme și rețele de schimb de informații, examinarea aplicabilității și implicațiilor practice ale clauzelor de solidaritate și apărare în situația atacurilor hibride grave și cu arie largă.
20. *Considerând* că adoptarea de măsuri de contracarare a amenințărilor hibride impune cunoașterea și evaluarea în detaliu a celor deja utilizate, *salută* în special ideea creării unui centru de excelență pentru abordarea amenințărilor hibride, care să analizeze printre altele, și cercetarea modului în care au fost aplicate strategiile hibride; *își exprimă speranța* că o asemenea cercetare va conține cel puțin descrierea strategiei/acțiunii hibride, identificarea și numirea ca atare a principalei surse de riscuri și amenințări hibride, precum și raportul de mărime cu riscurile și amenințările hibride provocate de alte entități, denumirea entității care a recurs la astfel de strategii, locul în care au fost aplicate, relația acestor acțiuni cu dreptul internațional și cu acordurile bilaterale sau multilaterale în vigoare, efectele asupra țărilor, efectele asupra Uniunii Europene în ansamblu, capacitatea de răspuns a statelor membre sau Uniunii Europene și posibilitatea aplicării unor măsuri, alte informații necesare pentru realizarea obiectivelor Uniunii. *Se așteaptă* ca studiile pentru identificarea domeniilor vulnerabile în fața amenințărilor hibride să conțină criterii de clasificare și indicatori comuni care să includă permeabilitatea mediului de securitate națională de a fi infiltrat cu agenți ai unor entități ostile, vulnerabilitatea angajaților din structurile de securitate națională în fața

acțiunilor de recrutare de către entități ostile, amenințări la securitatea națională ca urmare a unor acorduri bilaterale conținând clauze excesive, în opoziție cu angajamentele asumate prin Tratatul de aderare.

21. *Salută* inițiativa Comisiei Europene de a pune la dispoziția statelor membre *"metodologii de evaluare a riscurilor de securitate"*, precum și solicitarea ca statele membre să elaboreze studii pentru identificarea domeniilor vulnerabile în fața amenințărilor hibride, dar *semnalează* dificultatea stabilirii unor criterii, indicatori și instrumente de măsurare comune, care să fie adecvate la situația fiecărui stat; *reamintește* că unele state membre nu sunt și membre ale Alianței Nord-Atlantice și că pot avea acorduri bilaterale de securitate cu terțe state; în acest context, *semnalează* că *"vulnerabilitatea"* este percepută în mod diferit de către statele membre, în funcție de situația lor particulară de securitate; din același motiv, *crede* că *"alinieră politicilor, doctrinelor și conceptelor UE și a celor naționale"* rămâne un proiect dezirabil în pofida dificultăților inerente.
22. *Salută* preocuparea Comisiei Europene față de *"Campaniile de dezinformare masive, care utilizează platforme de comunicare socială pentru a controla discursul politic sau pentru a radicaliza, a recruta și coordona actori intermediari pot constitui vectori ai amenințărilor hibride "* dar *semnalează* că adoptarea unor măsuri viguroase poate necesita exonerarea autorităților de eventuale acuzații privind respectarea drepturilor omului, democrației și statului de drept; *consideră* că Înalțului Reprezentant pentru afaceri externe și politica de securitate și Comisiei Europene le revine sarcina de a iniția un proces de clarificare a conceptului drepturilor omului prin recunoașterea dreptului la viață ca fundament al întregii construcții a acestui generos concept, precum și a principiului că drepturile omului la nivel individual nu pot restrânge și încălca drepturi similare ale altei persoane.
23. *Consideră* că strategia de combatere a amenințărilor hibride ar trebui să includă măsuri pe multiple paliere, de la cunoașterea / înțelegerea amenințării, la prevenire, inclusiv reducerea vulnerabilităților interne și apărare, care să includă reacție promptă și adaptată.
24. *Salută* acțiunea pentru îmbunătățirea nivelului de conștientizare, propusă a se implementa la nivelul Serviciului European de Acțiune Externă prin înființarea task force-ului East StratCom, cu scopul de a promova o imagine pozitivă a UE în statele din Parteneriatul Estic, de a facilita utilizarea fondurilor europene și implementarea proiectelor europene, de a reacționa la propaganda anti-UE, a celulei de fuziune a UE împotriva amenințărilor hibride, care va funcționa în cadrul Centrului de Informații și Analiză al UE INTCEN și prin lansarea Protocolului operațional al UE pentru combaterea amenințărilor hibride (*EU Playbook*), conținând proceduri de urmat de la faza inițială de identificare, până la faza finală de atac, precum și rolul fiecărei instituții și actor.
25. *Apreciază* că documentul examinat răspunde necesității unei abordări comprehensive la nivelul statelor membre, în sensul identificării, creării cadrului adecvat de abordare și contracarării amenințărilor hibride, în principal prin consolidarea rezilienței, dar deși domeniile ce concurează la consolidarea rezilienței sunt corect abordate, ele nu sunt tratate exhaustiv, astfel încât unele dintre cele mai importante, precum creșterea capacității administrative a instituțiilor publice și consolidarea coeziunii sociale nu sunt abordate.

26. *Se realizează* Rezoluției Parlamentului European referitor la UE într-un mediu global în schimbare - o lume mai conectată, mai contestată și mai complexă - (2015/2272(INI)), în a solicita Înalțului Reprezentant să rezolve neclaritatea formulării clauzei de apărare reciprocă prevăzută la articolul 42 alineatul (7) TUE și să definească orientări și modalitățile de implementare a clauzei, pentru a le permite statelor membre să reacționeze atunci când este invocată.
27. *Reține* că deși actele de terorism și extremismul violent nu au în sine un caracter hibrid, acțiunea de recrutare a unor membri vulnerabili ai societății în scopul radicalizării reprezintă în sine o amenințare hibridă, prin scopul urmărit de autoři.
28. *Relevă* importanța identificării factorilor economici, politici și sociali care facilitează dezvoltarea grupărilor teroriste.
29. *Susține* adoptarea unor proceduri riguroase pentru eliminarea conținutului ilegal din paginile electronice și obligarea intermediarilor să respecte normele în gestionarea propriilor rețele și sisteme.
30. *Consideră* că Politica de Securitate și Apărare Comună are un rol semnificativ în combaterea amenințărilor hibride și că instrumentele acestei politici ar trebui să fie complet și frecvent utilizate.
31. *Constată* că din decembrie 2008 până în decembrie 2012, Consiliul European nu a avut pe ordinea de zi Politica de Securitate și Apărare Comună, ceea ce reflectă propensiunea Uniunii către politici de dezvoltare socială, economică și umană; *observă* că doar schimbarea drastică a mediului de securitate a readus acest subiect pe agenda summiturilor din decembrie 2012, decembrie 2013 și iunie 2015.
32. *Constată* că deși statele membre publică în mod regulat strategii naționale de securitate și apărare și orientări operaționale nu există nici un astfel de document la nivelul UE.
33. *Salută* Declarația privind securitatea transatlantică, adoptată la Summitul NATO de la Varșovia, prin care a fost stabilit că apărarea colectivă rămâne responsabilitatea fundamentală a NATO, Parteneriatul strategic dintre UE și NATO fiind definit ca esențial pentru securitatea națiunilor membre.
34. *Subliniază* că Politica de Securitate și Apărare Comună ar trebui să consolideze pilonul european al NATO și să asigure că statele europene membre ale NATO își respectă angajamentele asumate în cadrul NATO și că piatra de temelie a cooperării dintre UE și NATO o constituie complementaritatea misiunilor lor și implicit, a gamei lor de instrumente.
35. *Subliniază* faptul că NATO este cel mai bine dotată pentru descurajare și pentru apărare în aplicarea articolul V din Tratatul de la Washington privind apărarea colectivă în caz de agresiune împotriva unuia dintre membrii săi, în timp ce UE este cel mai bine dotată să facă față provocărilor la adresa securității interne a statelor membre, inclusiv actelor subversive, care nu sunt acoperite de articolul V.
36. *Salută* faptul că, în condițiile în care atât UE cât și NATO dezvoltă strategii și programe pentru combaterea amenințărilor hibride s-au pus deja bazele intensificării cooperării

UE-NATO în acest domeniu. *Crede* că determinarea UE și NATO de a răspunde structurat și eficient la amenințările hibride reprezintă o componentă esențială a procesului lor de adaptare la noul mediu de securitate.

37. *Reține* că în cooperarea UE-NATO coordonatele principale sunt avertizarea timpurie /conștientizarea situației, comunicarea strategică eficientă, securitate cibernetică, pregătirea răspunsului în domeniile civil și militar.
38. *Consideră* că schimbul de bune practici și organizarea unor exerciții comune NATO-UE pe baza unor scenarii complexe, va permite o mai bună coordonare și un răspuns prompt al statelor membre și aliate la amenințările hibride.
39. *Subliniază* rolul Serviciului European de Acțiune Externă și Secretariatului Internațional al NATO, care împreună cu serviciile Comisiei Europene pot dezvolta acțiuni concrete de implementare, precum și mecanisme de coordonare a personalului cu responsabilități.
40. *Consideră* că unul dintre obiectivele principale ale Politicii de Securitate și Apărare Comune ar trebui să fie orientarea către crearea unor unități militare multinaționale regrupate într-o formă permanentă și definirea unei politici care să conducă în cele din urmă la o apărare comună; *agreează* înființarea unui cartier general militar permanent al UE pentru a îmbunătăți capacitatea de gestionare a crizelor militare și pentru a asigura planificarea de urgență și interoperabilitatea forțelor și a echipamentelor; *invită* statele membre să consolideze cooperarea apărării colective, la nivel bilateral și în grupări regionale; *sprijină* adoptarea unei cărți albe dedicate apărării UE, care să aibă la bază Strategia globală a UE.
41. *Reamintind* că UE nu deține capacități proprii de apărare ci doar mecanisme de sprijinire a statelor membre în dezvoltarea acestora, *semnalează* că cerința ca Înalțul Reprezentant, în coordonare cu statele membre, să exploateze capacitățile de acțiune militară în cadrul Politicii Comune de Securitate și Apărare nu poate fi realizată, întrucât toate capacitățile militare sunt deținute de statele membre fiind puse la dispoziția Uniunii pe baze voluntare, iar deciziile de întrebuințare a acestora se iau prin consens în cadrul Consiliului.
42. *Îndeamnă* statele membre să pună în aplicare pe deplin Directiva 2009/81 / CE, în ceea ce privește achizițiile publice în domeniile apărării și securității și a Directivei 2009/43 / CE, în ceea ce privește transferul de produse din domeniul apărării, remarcând totodată că statele membre au folosit rareori instrumentele disponibile, ca de exemplu, achizițiile comune, prin intermediul organismelor centrale de achiziție cum este Agenția Europeană de Apărare.
43. *Consideră* că este necesară consolidarea capacităților statelor partenere din vecinătatea estică, ca sursă de securitate pentru UE.
44. În acord cu Concluziile finale ale recentei Conferințe interparlamentare pentru politica externă și de securitate comună și pentru politica de securitate și apărare comună a Uniunii Europene de la Bratislava, *consideră* că UE trebuie să își intensifice eforturile pentru a-și consolida guvernanta globală, inclusiv printr-o reformă cuprinzătoare a sistemului ONU, în vederea consolidării legitimității, transparenței, responsabilității și eficienței acestei organizații; *consideră* că se impune reforma Consiliului de securitate al

ONU, în special în ce privește componența și procedurile de adoptare a deciziilor, astfel încât să i se mărească capacitatea de a acționa în mod decisiv în abordarea provocărilor de securitate la nivel mondial.

45. *Apreciază* că prevederile Cadrului comun privind contracararea amenințărilor hibride reprezintă un foarte bun fundament pentru lansarea unui proces amplu având ca obiectiv întărirea rezilienței europene la amenințările hibride.
46. *Observă* că în Comunicarea examinată se pune mai mare accent pe studierea și analiza amenințărilor decât pe găsirea și implementarea unor măsuri concrete sub forma politicilor, strategiilor și programelor care soluționează problemele ca atare.
47. *Salută* aportul delegațiilor României în raport cu propunerea prezentată susținând atât în cadrul Uniunii Europene, cât și în NATO, necesitatea consolidării capacităților de combatere a amenințărilor hibride.

Având în vedere natura amenințărilor hibride, un rol important revine statelor, la nivel național, iar un răspuns eficient la aceste amenințări presupune asigurarea unei coordonări între toate instituțiile relevante. În același timp, UE și NATO pot facilita și sprijini eforturile naționale și, în același timp, pot asigura un răspuns coordonat, în mod special cu privire la amenințări de tip hibrid cu efect transfrontalier.

48. *Consideră* că această temă trebuie să rămână o prioritate în perioada imediat următoare, cu accent asupra implementării documentelor conceptuale agreeate și mobilizarea resurselor necesare. Schimbul de bune practici între statele membre UE și NATO, precum și sprijinul acordat partenerilor interesați sunt, de asemenea, elemente care trebuie abordate cu maximă atenție.

*

* *

Comisia pentru afaceri europene, întrunită în ședința din 20 septembrie 2016, în prezența a 16 dintre cei 21 de membri, a hotărât cu unanimitate de voturi să adopte prezenta opinie care să fie transmisă Biroului Permanent al Camerei Deputaților, pentru finalizarea procedurii de examinare parlamentară.

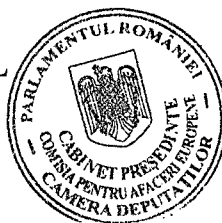
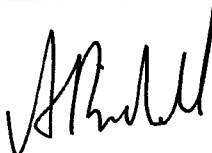
Propune transmiterea Opiniei către Guvernul României, ca document consultativ, pentru stabilirea poziției naționale în materie.

Propune informarea instituțiilor Uniunii Europene asupra observațiilor și recomandărilor sale, ca o contribuție la procesul de formulare a unor politici eficiente în domeniul de referință.

Propune în același timp, transmiterea observațiilor / recomandărilor sale Comisiei Europene, în cadrul dialogului politic informal propus de Comisia Europeană în comunicarea „Furnizând rezultate pentru Europa”, COM(2006) 211.

Președinte,

Ana BIRCHALL

Red. DM

Parlamentul României Camera Deputaților

Comisia pentru apărare, ordine publică și siguranță națională

București, 14 septembrie 2016

Nr. 4C-12/248/2016

Proiect de opinie

asupra Comunicării comune: Cadrul comun privind contracararea amenințărilor hibride – Un răspuns al Uniunii Europene

În conformitate cu prevederile art. 170 alin. (1) din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, în temeiul Tratatului pentru funcționare a Uniunii Europene și al Protocoalelor nr. 1 și 2 anexate tratatelor Uniunii Europene, Comisia pentru apărare, ordine publică și siguranță națională a fost sesizată pentru examinarea pe fond a **Comunicării comune: Cadrul comun privind contracararea amenințărilor hibride – Un răspuns al Uniunii Europene**.

Membrii Comisiei au examinat documentul menționat, în ședința din 14 septembrie 2016.

În urma examinării, membrii Comisiei pentru apărare, ordine publică și siguranță națională au constatat faptul că Înalțul Reprezentant și Comisia Europeană au adoptat la data de 6 aprilie 2016 prezentul *Cadru comun de contracarare a amenințărilor hibride*, ce a fost aprobat de miniștrii Consiliului și se bazează pe 5 axe de acțiune. Cadrul comun are la bază în particular *Agenda europeană privind securitatea*¹, pe care Comisia a adoptat-o în aprilie 2015, precum și strategiile sectoriale, cum ar fi : *Strategia de securitate cibernetică a UE*², *Strategia europeană pentru securitate energetică*³ și *Strategia Uniunii Europene în materie de securitate maritimă*⁴. Având în vedere faptul că NATO s-a angajat de asemenea în contracararea amenințărilor hibride, anumite propuneri se referă la îmbunătățirea colaborării cu această organizație.

¹ http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/european-agenda-security/index_en.htm

² http://eeas.europa.eu/top_stories/2013/070213_cybersecurity_en.htm

³ <http://ec.europa.eu/energy/en/topics/energy-strategy/energy-security-strategy>

⁴ http://ec.europa.eu/maritimeaffairs/policy/maritime-security/index_ro.htm

Conceptul de “amenințare hibridă” reprezintă *“un amestec de activități coercitive și subversive, de metode convenționale și neconvenționale (diplomatice, militare, economice, tehnologice), ce pot fi utilizate în mod coordonat de actori statali sau nestatali, pentru a realiza obiective specifice, sub limita pragului de stare de război declarată oficial. De obicei, se pune accentul pe exploatarea vulnerabilităților țintei vizate și pe generarea unei ambiguități în scopul împiedicării proceselor decizionale”*.

Înaltul Reprezentant și Comisia Europeană propun crearea unui institut multinațional care să:

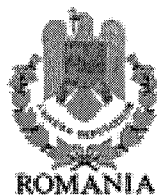
- cerceteze modul în care au fost aplicate strategiile hibride;
- încurajeze dezvoltarea de noi concepte și tehnologii în sectorul privat și în industrie pentru a ajuta statele membre să-și consolideze reziliența;
- alinieze politicile, doctrinele și conceptele UE și naționale;
- garanteze că procesul decizional poate ține seama de complexitatea și ambiguitățile specifice amenințărilor hibride;
- definească programe pentru a înregistra progrese în domeniul cercetării și acțiuni în vederea găsirii de soluții practice la provocările existente pe care le pun amenințările hibride;
- asigura o expertiză dezvoltată de către participanții care provin din mai multe state și din diverse sectoare (civil și militar, privat și academic);
- coopereze îndeaproape cu centrele de excelență ale UE și NATO, pentru a beneficia de modul în care amenințările hibride sunt înțelese în domeniile apărării cibernetice, comunicării strategice, cooperării între părțile civile și militare, energiei și reacției la situații de criză.

Membrii Comisiei pentru apărare, ordine publică și siguranță și-au exprimat, în unanimitate, acordul privind susținerea propunerilor Comisiei.

Din numărul total de 27 de membri ai Comisiei pentru apărare, ordine publică și siguranță națională au fost prezenți 21 deputați.

Președinte

Ion Mocioalcă

**Parlamentul României
Camera Deputaților
Comisia pentru afaceri europene**

București, 20 septembrie 2016
Nr. 4 c-19 / 1014

Opinie
privind
**Comunicarea Comisiei Către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul
Economic și Social European și Comitetul Regiunilor**
„Vieți demne: de la dependența de ajutor la autonomie”
COM(2016) 234

În conformitate cu prevederile art. 170 alin. (1) din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, Comisia pentru afaceri europene, împreună cu Comisia pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale și Comisia pentru politică externă, a fost sesizată pentru a examina în fond **Comunicarea Comisiei Către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „Vieți demne: de la dependența de ajutor la autonomie”- COM(2016) 234.**

Având în vedere:

- Proiectul de opinie adoptat de Comisia pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale;
- Proiectul de opinie adoptat de Comisia pentru politică externă;
- Nota transmisă de Ministerul Afacerilor Externe,
- Concluziile Reunirii Consiliului Afaceri Externe în formatul dedicat miniștrilor responsabili de cooperarea internațională pentru dezvoltare – 12 mai 2016
- Fișa de informare a Direcției pentru Uniunea Europeană - Camera Deputaților,
- Analiza realizată de secretariatul Comisiei pentru Afaceri Europene,

Comisia pentru Afaceri Europene:

A. Salută această comunicare deoarece:

- propune instituirea unui cadru legal care să asigure persoanelor strămutate o viață demnă, care să le permită acestora să contribuie la bunul mers al societăților-gazdă până la returnarea voluntară sau relocarea lor;
- Comisia Europeană lansează un apel către UE și statele sale membre să se angajeze că vor depune mai multe eforturi pe termen lung pentru a aborda cauzele profunde ale migrației și strămutării;
- își propune să stabilească un cadru de politici orientate spre dezvoltare pentru a aduce în atenție situațiile de strămutare forțată; acest cadru ce se va concretiza sub forma unor recomandări;
- își propune să facă o analiză a situațiilor de strămutare forțată prelungită în țările partenere cauzate de conflicte, violență și încălcări ale drepturilor omului, indiferent de statutul persoanelor strămutate în temeiul Convenției din 1951 privind statutul refugiaților;

B. Susține această comunicare întrucât:

- pe fondul conflictului, al violențelor și al încălcării drepturilor omului, ce se manifestă în prezent la nivel global, s-au înregistrat mai mult de *60 de milioane de persoane* - refugiați și persoane deplasate intern (IDP) - care au fost și sunt strămutate forțat, lucru ce a condus la *atingerea celui mai ridicat nivel de strămutări forțate*, înregistrat după cel de-al Doilea Război Mondial;
- persoanele care au dobândit calitatea de refugiați sau de persoane strămutate care provin din zone de conflict, nu au perspectivă de dezvoltare și posibilitatea de a beneficia de drepturi sociale și economice nici în țările de origine, nici în statele de primire;
- menționează că în afară de protecția juridică și fizică, de alimente și cazare, persoanele strămutate forțat au nevoie și de acces la locuri de muncă și la servicii precum asistența medicală, educația și locuințele;
- programele propuse acestor categorii de persoane încearcă să redea autonomia individuală, respectiv capacitatea persoanelor, a gospodăriilor sau a comunităților de a-și asigura nevoile de bază și de a beneficia de drepturile sociale și economice într-un mod durabil și demn¹;
- va contribui la consolidarea corelării dintre asistența umanitară și cea pentru dezvoltare prin implicarea timpurie a tuturor factorilor de decizie, elaborarea unor strategii coerente, punerea în practică a acestora prin programe coerente, promovarea cooperării regionale, intensificarea schimbului de informații, evaluări coordonate, cadre analitice comune, precum și cicluri de programare și financiare coordonate;

C. Consideră că:

- acest document este un nou cadru de politici care se adresează persoanelor strămutate, ce va sta la baza unei noi modalități de abordare a strămutării forțate, orientată spre dezvoltare;
- documentul urmează demersurile lansate de Comisia Europeană prin Comunicarea: „**Rolul acțiunii externe a UE în actuala criză a refugiaților**” [JOIN (2015) 40], care

¹ *Asa cum este prevăzut în Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă*

încurajeaza și recomandă UE și statelor sale membre să se implice pe termen lung în gestionarea cauzelor migrației și strămutării;

- această comunicare s-a constituit totodată și într-un preambul al **Summit-ului umanitar mondial sub egida ONU din mai 2016**; summit-ul a marcat demararea cooperării dintre UE și statele sale membre cu alți actori de pe scena globală, referitor la lansarea Agendei pentru umanitate;
- strămutarea forțată constituie o amenințare la adresa progresului și din această perspectivă refugiații și persoanele strămutate în interiorul țării devin persoane vulnerabile;
- o abordare corectă a direcției orientate spre dezvoltare trebuie să aibă în vedere atât refugiații, persoanele deplasate intern, persoanele strămutate, cât și gazdele acestora, concentrându-se pe vulnerabilitățile și capacitățile acestor categorii;
- este necesară realizarea unei sinergii între actorii umanitari și cei pentru dezvoltare în ceea ce privește împărtășirea analizelor, realizării de programe, previzibilității și flexibilității finanțării, inclusiv la nivel local, acolo unde are loc o creștere a răspunsurilor inovative, pentru a promova rezilienței și autonomiei persoanelor deplasate forțat, prin educație de calitate, acces la oportunități economice și protecție socială.

D. Apreciază:

- în majoritatea cazurilor, factorii principali care favorizează prelungirea situației de strămutare pentru o perioadă mai mare de 5 ani sunt întârzierile înregistrate în restabilirea păcii în multe dintre țările de origine, politicile restrictive aplicate de țările gazdă coroborată cu capacitatea redusă de găzdui persoane strămutate forțat; la aceștia putem adăuga schimbările climatice și dezastrele naturale care pot interveni – în acest context numărul persoanelor care ar putea fi deplasate forțat să se amplifice.
- în noul cadru de politici, adaptat contextului ca urmare a strămutărilor forțate de la nivel global, cadru menit să maximizeze impactul sprijinului UE pentru refugiați și persoanele strămutate în interiorul țării, combaterea violenței împotriva femeilor ar trebui să fie o prioritate.

E. Atrage atenția asupra faptului că:

- în prezent principalul răspuns al comunității internaționale la situațiile de criză care determină strămutarea forțată, trebuie să fie reevaluat și remodelat conform situațiilor de facto, întrucât s-a bazat pe acordarea de asistență umanitară, presupunând că, de îndată ce criza inițială se stabilizează și nevoile imediate sunt satisfăcute, responsabilitatea soluțiilor pe termen lung trece în sarcina actorilor naționali și internaționali de dezvoltare;
- o abordare corectă a direcției orientate spre dezvoltare, ar trebui să aibă în vedere atât refugiații, persoanele deplasate intern, persoanele strămutate, cât și gazdele acestora, concentrându-se pe vulnerabilitățile și capacitățile acestor categorii;
- furnizarea de asistență umanitară este vitală, dar nu este suficientă pentru furnizarea de soluții durabile pentru refugiați, IDP (persoanele dislocate în interior) și persoanele returnate;
- asistența umanitară a creat adesea o dependență de furnizare de ajutor, în absența altor surse de finanțare durabile și a asistenței pentru dezvoltare. Cele mai mari probleme sunt

legate de lipsa accesului la educație, la piața muncă, la servicii de bază pentru persoanele strămutate forțat, și a îngreunării accesului comunităților gazdă la aceste servicii;

- trebuie luată în considerare contribuția socială și economică a persoanele strămutate cu forța pentru comunitățile gazdă, prin extinderea piețelor de desfacere, creșterea cererii pentru bunuri și servicii, importul de noi competențe; ignorarea acestui aspect poate conduce la o atitudine negativă manifestată de comunitățile locale și de guvernele gazdă față de refugiați și persoanele strămutate intern (IDP);
- strămutarea forțată a devenit o problemă persistentă și complexă care crează o presiune imensă nu numai asupra persoanelor strămutate, ci și asupra țărilor, guvernelor și comunităților-gazdă și asupra donatorilor; toți actori menționați au o responsabilitate comună; aceea de a reacționa; presiunea datorată afluxului și șederii îndelungate a populațiilor strămutate devine deosebit de acută în comunitățile, țările și regiunile care sunt vulnerabile;

F. Din perspectiva României:

- practica a demonstrat că tranziția de la intervențiile în situații de urgență și asistență umanitară la proiectele de dezvoltare nu este liniară, este complexă;
- adeseori asistența umanitară, în absența unor surse de finanțare alternative durabile și a asistenței pentru dezvoltare, a creat o dependență de furnizarea de ajutor; din această perspectivă cele mai mari probleme sunt legate de lipsa accesului la educație, la piața muncii, la serviciile de bază pentru persoanele strămutate forțat și a îngreunării accesului de către comunitățile gazdă la aceste servicii;
- promovarea încrederii reciproce între persoanelor strămutate și membrii comunităților gazdă ar putea diminua și eventual elimina dependența pe termen lung de asistența umanitară și ar sprijini reziliența celor două comunități, în sensul sporirii capacității lor de a face față crizelor și schimbărilor viitoare;
- România a susținut adoptarea concluziilor la reuniunea Consiliului Afaceri Externe (CAE) dedicat miniștrilor responsabili de cooperarea internațională pentru dezvoltare privind abordarea UE relativ la strămutarea forțată și dezvoltare, din 12 mai 2016; cu acest prilej reprezentantul României a subliniat
 - o necesitatea unei abordări coerente pentru Vecinătatea Estică și Sudică, pe care Noul Consens European pentru Dezvoltare ar trebui să o reflecte, îndeosebi în ceea ce privește securitatea și credibilitatea;
 - o accentuarea corelării politicii de cooperare pentru dezvoltare cu politica de asistență umanitară în vederea asigurării coerenței, complementării și eficienței rezultatelor;
- țara noastră acordă asistență umanitară pentru refugiați și persoane dislocate intern și celor strămutate, în special prin organizații internaționale, având în vedere resursele limitate disponibile (UNHCR, ICRC, UNICEF, etc).
- România va participa cu o contribuție de 21,6 mil EUR în perioada 2016-2019 la Facilitatea pentru refugiații din Turcia, care a fost organizată de Comisie având la bază aceste principii.

Comisia pentru afaceri europene susține pe fond **Comunicarea Comisiei Către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „Vieți demne: de la dependența de ajutor la autonomie”- COM(2016) 234** – întrucât documentul este fundamentat pe considerentul că ajutorul umanitar salvează vieți oferind elemente esențiale de bază, dar că acesta nu este o soluție pe termen lung; în consecință lansează un nou cadru strategic de abordare a problemei persoanelor strămutate forțat care are în vedere o coordonare mai puternică între aspectele umanitare și cele de dezvoltare prin implicarea cât mai din timp a tuturor actorilor relevanți și elaborarea de strategii bazate pe analize și acțiuni comune, angajarea strategică a statelor partenere, precum și a sectorului privat.

*
* *

Membrii Comisiei pentru afaceri europene, în număr de 16, întruniți în ședința din 20/09/2016, au hotărât în unanimitate, să adopte prezentul proiect de opinie care să fie transmis Biroului Permanent al Camerei Deputaților, pentru finalizarea procedurii de examinare parlamentară.

Propune informarea instituțiilor Uniunii Europene și Guvernului României asupra observațiilor și recomandărilor sale, ca o contribuție la procesul de formulare a unor politici eficiente în domeniul de referință.

Propune în același timp, transmiterea observațiilor/recomandărilor sale, Comisiei Europene, în cadrul dialogului politic informal propus de Comisia Europeană în Comunicarea „Furnizând rezultate pentru Europa”, COM (2006) 211.

Președinte,

Ana BIRCHALL

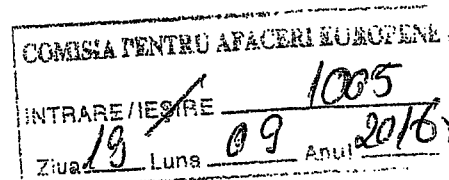
Redactat: M. Brucher

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

**Comisia pentru drepturile omului, culte
și problemele minorităților naționale**

14 iunie 2016
COM(2016) - 234

PROIECT DE OPINIE

**privind Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu și
Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „Vieți
demne: de la dependența de ajutor la autonomie” — COM(2016) 234**

În conformitate cu prevederile art.170 alin.(1) din Regulamentul Camerei Deputaților, în temeiul Tratatului privind Uniunea Europeană (TUE), a Protocolului nr.1 și Protocolului nr.2, anexate TUE și a Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), Comisia pentru drepturile omului culte și problemele minorităților naționale a fost sesizată cu adresa nr. 12/E din 17 mai 2016, înregistrată sub nr. 4c-5/478/24 mai 2016, cu examinarea fondului Comunicării Comisiei către Parlamentul European, Consiliu și Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „Vieți demne: de la dependența de ajutor la autonomie” — COM(2016) 234.

Comunicarea are caracter nelegislativ și este subsecventă Agendei Europene privind migrația [(COM (2015) 240] și ca urmare se lansează un apel „la o reflecție strategică” pentru identificarea modalităților prin care se poate

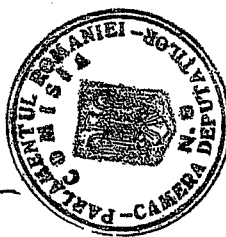
maximiza impactul sprijinului pentru dezvoltare și creștere a ajutorului comunitar.

Membrii comisiei, în ședința din 14 iunie 2016, fiind prezenți 7 deputați din totalul de 12, au examinat Fișa de informare și contribuțiile Direcției pentru Uniunea Europeană - Camera Deputaților și contribuțiile staff-ului propriu.

În urma dezbatelor și a opiniilor exprimate, membrii Comisiei pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale au hotărât, cu unanimitate de voturi, întocmirea unui proiect de opinie favorabil promovării Comunicării Comisiei către Parlamentul European, Consiliu și Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „Viați demne: de la dependența de ajutor la autonomie” — COM(2016) 234.

PREȘEDINTE

Iusein IBRAM

SECRETAR

Ioan Sorin ROMAN

Întocmit: dr. Marcela Monica STOICA, consilier parlamentar

COMISIA PENTRU AFACERI EUROPENE		
INTRARE/IESIRE	1008	
Ziua	Luna	Anul
20	09	2016

Parlamentul României
Camera Deputatilor

COMISIA PENTRU POLITICĂ EXTERNĂ

București, 20 septembrie 2016
Nr. 4c-13/39

PROIECT DE OPINIE

**la COM(2016)234 - COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE
PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU, COMITETUL ECONOMIC
ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL REGIUNILOR**
Vieți demne: de la dependența de ajutor la autonomie
Strămutarea forțată și dezvoltarea

În conformitate cu *Hotărârea Camerei Deputaților nr.11/2011* privind procedura de lucru și mecanismul decizional pentru exercitarea controlului parlamentar asupra proiectelor de acte legislative ale Uniunii Europene, în temeiul Tratatului de la Lisabona privind rolul parlamentelor naționale precum și cu *Hotărârea Camerei Deputaților nr. 43 din 6 mai 2015* privind modificarea și completarea Regulamentului Camerei Deputaților, Comisia pentru politică externă a fost sesizată în data de 17 mai 2016 cu examinarea fondului Comunicării Comisiei către PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU, COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL REGIUNILOR *Vieți demne: de la dependența de ajutor la autonomie Strămutarea forțată și dezvoltarea* - **COM(2016)234**.

În ședința din 20 septembrie 2016, în urma prezentării făcute de domnul Alexandru Victor Micula, secretar de stat în Ministerul Afacerilor Externe și a dezbaterilor, membrii Comisiei au hotărât, în unanimitate, adoptarea următorului **proiect de opinie**:

Comisia pentru politică externă:

Salută eforturile făcute la nivelul Uniunii pentru soluționarea crizelor mondiale ale refugiaților și consideră că este imperios necesar să existe abordări coerente și cuprinzătoare, politici comune, acțiuni unitare și solidaritate ale organizațiilor internaționale.

Remarcă oportunitatea prezentei Comunicări, care pune bazele unei noi abordări, strategice, a strămutării forțate, orientată spre dezvoltare, ca un răspuns eficient al Uniunii și al Statelor Membre pentru reducerea migrației.

Apreciază că este necesar un efort colectiv al comunității internaționale pentru a răspunde nevoilor și vulnerabilităților pe termen mediu și lung ale persoanelor deplasate forțat și ale comunităților-gazdă.

Consideră că politicile europene trebuie coordonate și completate cu cele ale Organizației Națiunilor Unite și celorlalte organisme internaționale, pentru a oferi soluții durabile zecilor de milioane de persoane - refugiați și persoane deplasate intern.

Salută eforturile Comisiei de a negocia parteneriate individuale cu țările terțe de origine și de tranzit, ca o contribuție semnificativă la gestionarea fluxurilor migratorii.

Consideră că măsurile propuse constituie un răspuns adecvat la principalele probleme cu care se confruntă persoanele dislocate forțat (educație, acces la servicii și la piața muncii), realizând o coordonare mai puternică între aspectele umanitare și cele de dezvoltare, prin implicarea tuturor actorilor relevanți și elaborarea de strategii bazate pe analize și acțiuni comune, angajarea strategică a statelor partenere, precum și a sectorului privat.

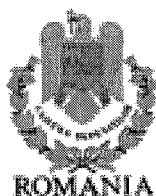
Vicepreședinte,

Natalia Elena Intotero

Secretar,

Dan-Laurențiu Tocuț

**Parlamentul României
Camera Deputaților
Comisia pentru afaceri europene**

București, 20 septembrie 2016

Nr. 4 c-19 / 1018

Opinie

privind

Propunerea de **REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**
privind Agenția pentru Azil a Uniunii Europene și de abrogare a
Regulamentului (UE) nr. 439/2010
COM(2016) 271

În conformitate cu prevederile art. 170 alin. (1) din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, Comisia pentru afaceri europene, împreună cu Comisia pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale, Comisia juridică, de disciplină și imunități și Comisia pentru apărare, ordine publică și siguranță națională, a fost sesizată pentru a examina în fond Propunerea de **REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI** privind Agenția pentru Azil a Uniunii Europene și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 439/2010 - **COM(2016) 271**.

Având în vedere:

- Fișa de informare elaborată de către Direcția pentru Uniunea Europeană a Camerei Deputaților,
- Analiza realizată de secretariatul Comisiei pentru Afaceri Europene,

Comisia pentru afaceri europene,

- 1) **Susține** obiectivul privind acordarea de asistență tehnică operativă și tehnică sporită statelor membre pentru gestionarea sistemelor de azil și de primire, în special în cazuri de presiune disproporționată.

- 2) **Atrage atenția** asupra potențialului conflictual al prevederii conform căreia Comisia Europeană poate adopta o decizie prin intermediul unui act de punere în aplicare atunci când, în cazul unei presiuni disproporționate asupra sistemelor de azil sau de primire, un stat membru nu solicită agenției asistență operativă și tehnică sau nu acceptă o ofertă de acest tip din partea agenției sau nu ia măsuri suficiente pentru a face față presiunii sau nu respectă recomandările Comisiei Europene, afectând astfel eficacitatea sistemelor de azil și de primire într-o asemenea măsură încât s-ar pune în pericol funcționarea SECA și invită Comisia Europeană să ia măsurile necesare pentru a evita materializarea acestui risc.
- 3) **Salută** intenția de a cuprinde în echipele de asistență experți cu profiluri profesionale relevante pentru domeniul protecției copilului, având în vedere creșterea numărului de copii neînsoțiți în rândul migranților și al solicitanților de azil precum și introducerea aspectelor legate de tratarea cererilor de protecție internațională ce au ca obiect copiii în cadrul activităților de formare și recomandă ca protecția drepturilor copilului să fie reflectată cât mai puternic în atribuțiile și sarcinile agenției.
- 4) **Atrage atenția** că sarcina de construire în cadrul Agenției propuse a unei capacități de colectare și analizare a informațiilor privind situația în materie de azil din Uniune și din țări terțe trebuie să se extindă doar asupra datelor și analizelor ce prezintă valoare adăugată comparativ cu cele din alte surse sau disponibile prin alte agenții ale Uniunii, pentru a evita creșterea nejustificată a cheltuiirii banilor contribuabililor europeni.
- 5) **Consideră** că implicarea activă a agenției propuse și experților în activitățile de examinare a cererilor de azil conduce la riscuri disproporționate în ce privește securitatea datelor și interferează prea mult cu sistemele naționale în materie și propune ca o astfel de implicare să fie restrânsă la cazuri temeinic motivate și limitată la ceea ce reprezintă o valoare adăugată certă.
- 6) **Își exprimă îngrijorarea** cu privire la dreptul agenției de a demara din proprie inițiativă un exercițiu de monitorizare pentru a evalua sistemele de azil sau de primire ale unui stat membru ori de câte ori există motive serioase de îngrijorare privind funcționarea oricărui aspect al sistemelor de azil sau de primire ale statului membru respectiv, deoarece această modalitate de exercitare a dreptului de monitorizare ar putea conduce la excese și recomandă ca agenția să justifice temeinic acțiunile de monitorizare din proprie inițiativă.
- 7) **Atrage atenția** că indicatorii, orientările și bunele practici în materie de azil sunt dependente și de cadrul național economico-social specific fiecărui stat membru și recomandă să fie tratate cu prudență în ce privește transferabilitatea pe planul Uniunii.

- 8) **Solicită** Comisiei Europene să explice în ce anume constau standardele operaționale privind punerea în aplicare a instrumentelor legislative ale Uniunii în materie de azil, pe care noua agenție urmează să le elaboreze și care sunt garanțiile prevăzute pentru a fi limitate doar la ceea ce este necesar, astfel încât să nu afecteze acele drepturi în materie care sunt de competența Statelor membre.
- 9) **Își exprimă îngrijorarea** cu privire la prevederea conform căreia agenția evaluează dacă statele membre sunt pregătite să facă față provocărilor ce ar decurge dintr-o eventuală presiune disproporționată asupra sistemelor lor de azil și de primire, având în vedere că pregătirea statelor membre în acest domeniu nu se poate rezuma la aspecte administrative ci prezintă și conotații culturale și politice legitime, pe care agenția nu are capacitatea de a le estima.
- 10) **Consideră că** modelul prevăzut, bazat pe obligația de cooperare, ar trebui să conțină și posibilitatea de opt-out pentru anumite situații în care statul membru consideră că respectarea acestei obligații ar conduce la o povară administrativă exagerată sau ar veni în contradicție cu legislația națională.
- 11) **Salută** atenția acordată protecției datelor personale și gestiunii detaliate a acestora.

*

* *

Comisia pentru afaceri europene, întrunită în ședința din 20/09/2016, în prezența a 16 dintre cei 21 de membri a hotărât cu unanimitate de voturi să adopte prezentul proiect de opinie care să fie transmis Biroului Permanent al Camerei Deputaților, pentru finalizarea procedurii de examinare parlamentară.

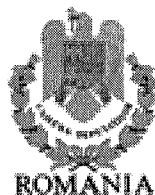
Propune informarea instituțiilor Uniunii Europene și Guvernului României asupra observațiilor și recomandărilor sale, ca o contribuție la procesul de formulare a unor politici eficiente în domeniul de referință.

Propune în același timp, transmiterea observațiilor/recomandărilor sale, Comisiei Europene, în cadrul dialogului politic informal propus de Comisia Europeană în Comunicarea „Furnizând rezultate pentru Europa”, COM (2006) 211.

Președinte,

Ana BIRCHALL

F.A.

**Parlamentul României
Camera Deputaților
Comisia pentru afaceri europene**

București, 21 septembrie 2016

Nr. 4 c-19 /1033

**Opinie
privind**

Propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate

COM (2016) 378

În conformitate cu prevederile art. 170 alin. (1) din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, Comisia pentru afaceri europene, împreună cu Comisia pentru politică economică, reformă și privatizare și Comisia juridică, de disciplină și imunități, a fost sesizată pentru a examina în fond propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate - **COM (2016) 378**.

Având în vedere:

- Opinia trimisă de Comisia pentru politică economică, reformă și privatizare,
- Nota de informare transmisă de Ministerul afacerilor interne,
- Fișa de informare elaborată de către Direcția pentru Uniunea Europeană a Camerei Deputaților,
- Analiza realizată de secretariatul Comisiei pentru Afaceri Europene,

Comisia pentru afaceri europene,

- 1) **Subliniază** că măsurile de activare, formare și dezvoltare a competențelor forței de muncă existente trebuie să fie vizate cu prioritate pentru combaterea deficitelor structurale de competențe și a neconcordanței între calificările în anumite sectoare care au potențialul de a limita creșterea, productivitatea și inovarea, în special prin acțiuni mult mai ambițioase la nivelul Uniunii, înainte de a apela la forța de muncă din țări terțe.
- 2) **Consideră** că învățarea de-a lungul vieții, munca la distanță și modalitățile de lucru generate de economia digitală au un potențial insuficient exploatat pentru a răspunde nevoilor de forță de muncă înalt calificată a Uniunii, iar capacitatea acestora de a furniza instruire mai rapid decât învățământul tradițional și adaptat cererilor imediate ar trebui fructificată prin acțiuni mai hotărâte pe planul Uniunii.
- 3) **Consideră** că potențialul de inițiere sau stabilire de noi afaceri, stimulat de fluxul resortisanților țărilor terțe ce ocupă locuri de muncă înalt calificate în Uniune ar putea fi valorificat mai puternic prin elaborarea și aplicarea de politici de sprijin și orientare antreprenorială care să vizeze explicit această oportunitate și să contribuie astfel la crearea de locuri de muncă.
- 4) **Atrage atenția** că directiva ar trebui să prevadă proceduri administrative eficiente pentru gestiunea fluxului de date relevante pentru piața muncii și libera circulație a lucrătorilor, astfel încât funcționarea sistemului Cărții albastre a Uniunii să fie consolidată prin punerea la dispoziție a unui volum cât mai mare de informații fiabile, detaliate și actualizate.
- 5) **Își exprimă îngrijorarea** cu privire la faptul că Uniunea nu este suficient de eficace în a păstra talentele cu studii pe teritoriul acesteia, în comparație cu alte economii dezvoltate și invită Comisia Europeană să analizeze în profunzime cauzele acestei stări de lucruri și să identifice măsurile necesare pentru contracararea acestui fenomen ce afectează puternic statele membre cu un nivel de dezvoltare mai redus.
- 6) **Atrage atenția** că trebuie realizată o distincție clară, cel puțin la nivelul analizei aplicării Cărții albastre, între cetățenii ce doresc să ocupe un loc de muncă înalt calificat pe termen limitat și cei care vizează rămânerea în Uniune un timp foarte îndelungat sau practic permanent.
- 7) **Consideră** că prin propunerea de directivă condițiile de admitere a resortisanților țărilor terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate devin mai flexibile pentru

solicitanți, dar în același timp prezintă riscul de a spori sarcina administrativă a statului membru în cauză.

- 8) **Consideră că este** necesară introducerea unei condiții minime de educație și formare, echivalentă cu cea prevăzută de legislația națională a statului membru, în vederea accesului la învățământ superior, de la îndeplinirea căreia să se ia în considerare 3 ani de experiență profesională.
- 9) **Își exprimă îngrijorarea** cu privire la faptul că nu există indicii că mobilitatea mai ridicată ce s-ar obține prin propunerea de directivă va crea o diferență privind creșterea fluxului posesorilor Cărții albastre către zonele deficitare în ocuparea forței de muncă.
- 10) **Consideră că** pentru a se evita crearea unor inegalități pe piața forței de muncă între absolvenții de învățământ superior care au acces doar la nivel de debutant în profesie pe baza calificării și cei cu competențe de nivel echivalent, trebuie evitată dubla recunoaștere a celor minim 3 ani de experiență, o dată în vederea stabilirii nivelului de calificare și, a doua oară, pentru progres în funcția ocupată.
- 11) **Respinge** limitarea pragului salarial la 1.4 din salariul mediu, fapt care conduce la desființarea dreptului statului membru de a stabili nivelul salarial al resortisanților din state terțe în condiții de protejare a pieței forței de muncă autohtone și consideră că dacă se acceptă asimilarea experienței profesionale cu studiile superioare, atunci pragul salarial pentru lucrătorii înalt calificați ar trebui să fie menținut la un nivel mai mare.
- 12) **Consideră că** pragul salarial calculat la 1.4 din salariul mediu ar putea transforma statele membre cu salariu mediu scăzut într-o poartă de intrare unde să obțină o Carte albastră în condiții mai ușoare decât cele stabilite de alte state care sunt în fapt destinația finală.
- 13) **Atrage atenția** că recunoașterea diplomelor, certificatelor și calificărilor profesionale prevăzute a se realiza în conformitate cu procedurile naționale aplicabile nu conduce automat la asigurarea egalității de tratament, în cazul în care în materie de recunoaștere, pentru accesul pe piața forței de muncă, sunt aplicabile, în funcție de cetățenie, două proceduri naționale distincte, respectiv, o procedură aplicabilă cetățenilor europeni și o procedură aplicabilă cetățenilor străini (resortisanților din state terțe).
- 14) **Consideră ca** fiind nejustificată permisiunea de a munci în al doilea stat membru imediat după depunerea cererii în acest sens deoarece solicitantul cunoaște din timp faptul că va pleca în al doilea Stat membru și termenul de soluționare al cererii în al doilea Stat membru este suficient de scurt anume 30 de zile; în plus, un refuz al acordării Cărții albastre ar genera dificultăți juridice în ceea ce privește încetarea contractelor de muncă în cauză.

- 15) **Consideră că**, pentru a evita sporirea sarcinii administrative, nu este necesară comunicarea anuală a informațiilor referitoare la nivelul salarizării și a listei profesiilor dacă nu apar modificări în sistemele naționale.

*

* *

Comisia pentru afaceri europene, întrunită în ședința din 20/09/2016, în prezența a 16 dintre cei 21 de membri a hotărât cu unanimitate de voturi să adopte prezentul proiect de opinie care să fie transmis Biroului Permanent al Camerei Deputaților, pentru finalizarea procedurii de examinare parlamentară.

Propune informarea instituțiilor Uniunii Europene și Guvernului României asupra observațiilor și recomandărilor sale, ca o contribuție la procesul de formulare a unor politici eficiente în domeniul de referință.

Propune în același timp, transmiterea observațiilor/recomandărilor sale, Comisiei Europene, în cadrul dialogului politic informal propus de Comisia Europeană în Comunicarea „Furnizând rezultate pentru Europa”, COM (2006) 211.

Președinte,

Ana BIRCHALL

F.A.

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

**Comisia pentru politică economică,
reformă și privatizare**

**București, 20.09.2016
Nr. 4c-1/182**

E42/2016 - COM(2016) 378 final

PROIECT DE OPINIE

asupra

Propunerii de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate

În conformitate cu **art. 170 alin. (1)** din *Regulamentul Camerei Deputaților, republicat*, în temeiul *Tratatului privind Uniunea Europeană (TUE)*, a *Protocolului nr. 1* și *Protocolului nr. 2*, anexate TUE, a *Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE)*, și în urma aprobării de către Biroul Permanent a listei cuprinzând proiectele de acte legislative și proiectele de acte fără caracter legislativ primite de la instituțiile Uniunii Europene, Comisia pentru politică economică, reformă și privatizare a fost sesizată cu documentul legislativ ***propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate, inițiativă prioritară, COM(2016) 378 final***, trimis cu adresa nr. 16/E din 7 septembrie 2016, înregistrată sub nr. 4c-1/182 din 9 septembrie 2016.

Comisia pentru politică economică, reformă și privatizare a fost sesizată cu **examinarea subsidiarității și a fondului** actului legislativ european, ***COM(2016) 378 final***. Termenul pentru exprimarea punctului de vedere al Comisiei este **22 septembrie 2016**.

Comunicarea este însoțită de documentul de lucru al serviciilor Comisiei Europene – ***Propunere de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate***, care detaliază abordarea Comisiei în acest domeniu.

Prezenta propunere, care înlocuiește Directiva privind cartea albastră a UE (2009/50/CE), urmărește să îmbunătățească capacitatea UE de a atrage și de a păstra resortisanții cu înaltă calificare ai țărilor terțe, precum și de a spori mobilitatea acestora și

circulația între locurile de muncă în diferite state membre. Obiectivul este acela de a îmbunătăți capacitatea UE de a răspunde cu eficacitate și promptitudine la actualele și viitoarele cereri de resortisanți cu înaltă calificare ai țărilor terțe și de a compensa deficitul de competențe, pentru a crește contribuția imigrației economice la consolidarea competitivității economiei UE și la combaterea efectelor îmbătrânirii demografice.

De asemenea prezenta propunere este în conformitate cu Planul de acțiune privind integrarea resortisanților țărilor terțe, oferind un cadru comun de politică care ar putea sprijini statele membre pe măsură ce acestea își dezvoltă în continuare și consolidează politicile naționale de integrare pentru resortisanții țărilor terțe, în special pentru cei cu înaltă calificare.

Astfel, prin propunerea de Directivă se stabilesc următoarele aspecte:

(a) condițiile de intrare și de ședere pe o perioadă mai mare de trei luni pe teritoriul statelor membre și **drepturile pentru resortisanții țărilor terțe în vederea ocupării unui loc de muncă înalt calificat**, precum și pentru membrii de familie ai acestora;

(b) condițiile de intrare și de ședere și drepturile pentru resortisanții țărilor terțe și membrii de familie ai acestora, **în alte state membre decât primul stat membru care a acordat o carte albastră a UE**.

Totodată, propunerea de Directivă urmărește realizarea unei noi politici privind migrația legală, care să contribuie la strategia de creștere economică a UE, în conformitate cu prioritățile Strategiei Europa 2020.

În gestionarea migrației legale, UE este competentă să stabilească condițiile de intrare și de ședere pentru resortisanții țărilor terțe care intră și își stabilesc reședința în mod legal pe teritoriul unui stat membru, inclusiv în scopul reîntregirii familiei. În același timp, statele membre își păstrează dreptul de a stabili volumul admiterii pe teritoriul lor a resortisanților unor țări terțe aflați în căutarea unui loc de muncă.

În ceea ce privește integrarea (în temeiul art. 79 alin. (5) TFUE), UE poate oferi stimulente și poate veni în sprijinul acțiunilor întreprinse de statele membre pentru promovarea integrării resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere legală pe teritoriul lor, fără a putea adopta însă dispoziții privind armonizarea actelor cu putere de lege și a normelor administrative de la nivel național (potrivit art. 79 alin. (4) TFUE).

Printre cele mai importante modificări aduse de prezenta propunere de Directivă, se regăsesc următoarele aspecte:

- Se instituie un sistem unic la nivelul UE, care înlocuiește sistemele naționale paralele referitoare la forța de muncă cu înaltă calificare, astfel încât procedura să fie mai clară atât pentru solicitanții de locuri de muncă, cât și pentru angajatori, iar sistemul să fie vizibil și competitiv;

- Condițiile de admisie devin mai flexibile;

- Se coboară pragul salarial, lăsând astfel la dispoziția statelor membre un interval flexibil în care acestea să poată ajusta pragul respectiv în funcție de contextul de pe propria piață a muncii. Se prevede o excepție de la regulă pentru profesiile care suferă de ocupații deficitare și pentru tinerii absolvenți;

- Statele membre pot să restricționeze accesul la piața forței de muncă numai în

cazul în care piața muncii a unui stat membru suferă perturbări grave, un nivel ridicat al ocupării forței de muncă într-o anumită regiune sau sector. Statele membre pot refuza acordarea cărții albastre pentru motive etice, în cazul în care țara de origine are un deficit de lucrători calificați în sectorul respectiv.

- Statele membre pot efectua un test al pieței forței de muncă.

Concluzionând, se poate afirma că reformarea Directivei privind cartea albastră apare într-un moment dificil pentru Uniunea Europeană, creat de criza sistemului de azil, creșterea rezistenței politice la elaborarea de norme europene comune legate de migrație, discuții care privesc norme europene propuse care implică o pierdere a suveranității și a controlului asupra regulilor de intrare a migranților și a refugiaților în statele membre.

Chiar dacă responsabilitatea în materie de integrare le revine în primul rând statelor membre, respectându-se principiul subsidiarității, Uniunea Europeană a instituit măsuri menite să încurajeze și să sprijine statele membre în eforturile lor de a promova integrarea resortisanților țărilor terțe. În concret, este vorba de fonduri și instrumente care abordează chestiunea coeziunii economice și sociale în toate statele membre. În consecință, Comisia atrage atenția că există un risc mare ca neintegrarea resortisanților să atragă costuri mai mari decât costul investițiilor în politicile de integrare.

Membrii Comisiei au analizat actul european, atât în ansamblu cât și prin prisma respectării principiului subsidiarității, în ședința din data de **20 septembrie 2016**.

Din totalul de **23 de membri** ai Comisiei pentru politică economică, reformă și privatizare au fost prezenți la dezbateri **toți deputații**.

În urma dezbaterilor, membrii Comisiei, în unanimitate, au constatat că actul normativ european supus dezbaterii *respectă principiul subsidiarității* și de asemenea au hotărât, **cu unanimitate de voturi, aprobarea proiectului de opinie favorabil asupra propunerii de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate, care va fi înaintat Comisiei pentru afaceri europene a Camerei Deputaților.**

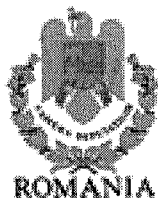
PREȘEDINTE

Mihai TUDOSE

SECRETAR

Cornel ITU

*Consilier parlamentar,
Alina Cristina Hodivoianu*

**Parlamentul României
Camera Deputaților
Comisia pentru afaceri europene**

București, 20 septembrie 2016
Nr. 4 c-19 / 1026

Opinie

privind Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu – Fluxuri de date transatlantice: restabilirea încrederii prin garanții puternice - COM(2016) 117

În conformitate cu prevederile art. 170 alin. (1) din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, Comisia pentru afaceri europene, împreună cu Comisia pentru apărare, ordine publică și siguranță națională și Comisia pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale, au fost sesizate pentru a examina în fond Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu – Fluxuri de date transatlantice: restabilirea încrederii prin garanții puternice - COM(2016) 117.

Având în vedere:

- Proiectul de opinie adoptat de Comisia pentru tehnologia informației și comunicațiilor,
- Proiectul de opinie adoptat de Comisia pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale,
- Nota Ministerului afacerilor externe,
- Nota Serviciului de Informații Externe,
- Rezoluția Parlamentului European din 26 mai 2016 referitoare la fluxurile de date transatlantice (2016/2727(RSP))
- Fișa de informare a Direcției pentru Uniunea Europeană - Camera Deputaților,
- Analiza și contribuțiile secretariatului propriu,

Comisia pentru afaceri europene:

1. *Ia act* că negocierile dintre UE și SUA au fost inițial determinate de dezvăluirile lui Edward Snowden privind supravegherea în masă a datelor cu caracter personal, inclusiv a cetățenilor UE.
2. *Reamintește* că transferurile de date cu caracter personal între UE și SUA sunt o componentă esențială a relațiilor comerciale transatlantice, schimbul de informații fiind în același timp, un element principal al cooperării dintre UE și SUA în materie de securitate, cu un rol extrem de important pentru atingerea obiectivului comun de prevenire și combatere a formelor grave de criminalitate și a terorismului.

3. *Subliniază* importanța deosebită a Comunicării, care își propune să pună în aplicare un acord politic negociat între autoritățile a două puteri mondiale.
4. *Notează* că la baza Comunicării examinate se află Comunicarea privind restabilirea încrederii în fluxurile de date dintre UE și SUA, COM(2013) 846 care a stabilit o serie de acțiuni referitoare la întărirea încrederii în transferurile de date transatlantice prin stabilirea unor garanții puternice în actele normative care reglementează transferurile de date către state terțe, Regulamentul privind protecția datelor (devenit între timp Regulamentul nr. 679/2016), Directiva privind protecția datelor (devenită Directiva nr. 680/2016), Decizia ”Scutul de confidențialitate” (Privacy Shield) cu SUA (adoptată prin Decizia COM nr. 1250/2016) și Acordul Umbrelă UE-SUA.

Reține că în prezenta comunicare, Comisia face o radiografie a ceea ce a fost îndeplinit din acțiunile evidențiate în comunicarea precedentă.

5. *Semnaleză* că orice întârziere în încheierea acordului ar crea o incertitudine pentru schimbul de informații între Statele Unite și Europa, într-un moment în care cooperarea sporită este esențială pentru combaterea terorismului, a criminalității informatice și a altor amenințări cu care se confruntă ambele părți.
6. *Reamintește* că SUA este aliatul cel mai apropiat al UE în materie de politică externă și că securitatea UE este în cea mai mare parte asigurată de către NATO, în care SUA au cel mai important rol; în acest context *salută* atitudinea cooperantă a SUA, în materie de reorganizare și perfecționare a cadrului transferurilor internaționale de date cu caracter personal.
7. *Achieează* la estimarea Comisiei Europene că prin măsurile deja întreprinse s-au creat premisele pentru un parteneriat UE-SUA consolidat, în vederea dezvoltării și promovării standardelor juridice internaționale de protecție a vieții private și a datelor cu caracter personal.
8. *Reamintește* contribuția din ultimii ani a Curții de Justiție a UE la consolidarea principiilor de protecție a datelor, care se aplică atât organismelor publice, cât și companiilor private, indiferent de orice constatare formală de adecvare a UE; *consideră* că este justificat ca aceste principii să includă acuratețea, corectitudinea, relevanța informațiilor, supravegherea independentă și drepturile persoanelor.
9. *Ia act* că noul acord trebuie să înlocuiască o decizie de adecvare a mecanismului precedent al „Sferei de siguranță” (Safe Harbor), care a fost invalidat de către Curtea de Justiție a UE pentru încălcarea drepturilor fundamentale ale cetățenilor UE cu privire la protecția vieții private și a datelor cu caracter personal, cu un alt mecanism, reprezentat de ”Scutul de confidențialitate” (Privacy Shield).
10. *Salută* faptul că ”Scutul de confidențialitate” a devenit operabil începând cu 1 august 2016, precum și publicarea de către Comisia Europeană a ghidului pentru cetățeni, în care explică necesitatea acestui mecanism, modul în care acesta funcționează, obligațiile întreprinderilor care se află sub acest scut și drepturile ocrotite de acesta, limitele utilizării datelor personale și căile de atac accesibile atât împotriva întreprinderilor, cât și a autorităților publice americane.

11. *Se realizează* opiniei exprimate de Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, că garanțiile deja prevăzute în acord ar trebui consolidate în lumina deciziilor Curții de Justiție a UE, în special: clarificarea faptului că toate garanțiile se aplică tuturor persoanelor și nu numai cetățenilor UE, căile judiciare de atac să fie eficiente și în acord cu standardele Cartei Drepturilor Fundamentale și să fie clarificat faptul că transferurile de date sensibile în bloc nu sunt autorizate.
12. *Recunoaște* contribuția majoră a Pachetului de reformă privind protecția datelor cu caracter personal la uniformizarea standardelor de protecție a datelor cetățenilor europeni, dar *crede* că acest Pachet nu poate aduce decât o contribuție limitată la *"asigurarea unui climat de încredere în economia digitală"*, întrucât obligațiile prevăzute în Pachet nu sunt opozabile unor state sau mari companii din afara UE sau SUA și nici nu adresează securitatea sistemelor informatice în general.
13. *Salută* îmbunătățirile semnificative ale "Scutului de confidențialitate UE-SUA" comparativ cu „Sfera de siguranță”, inclusiv introducerea unor definiții cheie, mecanisme care să asigure o supraveghere a listei Scutului de confidențialitate, respectarea drepturilor de corectare sau de ștergere a datelor sau stabilirea unui mecanism anual de revizuire și evaluări obligatorii de conformitate, externe și interne.
14. *Apreciază* că Acordul-cadru UE-SUA privind protecția datelor cu caracter personal atunci când acestea sunt transferate și prelucrate în scopul prevenirii, investigării, detectării sau urmăririi infracțiunilor, inclusiv a terorismului, în cadrul cooperării polițienești și al cooperării judiciare în materie penală, consacră pentru prima dată, un set armonizat și cuprinzător de garanții în materie de protecție a datelor, care se va aplica tuturor schimburilor transatlantice între autoritățile de resort din domeniul aplicării dreptului penal.
15. *Achiează* la opinia Comisiei Europene că dispozițiile convenite în Acordul-cadru UE-SUA acoperă toate normele de bază ale UE în materie de protecție a datelor, în ceea ce privește standardele privind prelucrarea datelor, garanțiile și limitările, precum și drepturile individuale, drepturile la o cale de atac judiciară pentru refuzul accesului, refuzul rectificării și divulgarea ilegală și extinderea principiului supravegherii independente la întregul sector de aplicare a legii, drept cerință de bază în materie de protecție a datelor.
16. *Achiează* la aprecierile privind ombudsmanul numit în Departamentul de Stat al SUA, cuprinse în Rezoluția (2016/2727(RSP)) a Parlamentului European din 26 mai 2016, în sensul că această instituție nu este suficient de independentă și nu i se conferă competențele corespunzătoare pentru exercitarea și aplicarea efectivă a sarcinilor sale.
17. *Achiează* la observațiile din Rezoluția sus-menționată a Parlamentului European că Scutul de confidențialitate UE-SUA trebuie să respecte legislația primară și secundară a UE, dar și jurisprudența CJUE și CEDO în materie, precum și la solicitarea adresată Comisiei Europene de a revizui periodic constatarea caracterului său adecvat și justificările juridice aferente, în special în lumina aplicării, la doi ani, a noului regulament general privind protecția datelor.
18. *Considerând* că noul mecanism de recurs se poate dovedi a fi prea complex și dificil de utilizat în practică, pentru persoanele fizice, astfel încât ar putea să devină inefficient, *solicită* Comisiei Europene ca în acțiunea de reglementare care va urma Comunicării să

asigure o structură mai clară a căilor de atac judiciare accesibile cetățenilor europeni, în care autoritățile naționale de protecție a datelor să joace un rol esențial.

19. *Invită* Comisia Europeană să încerce identificarea celor mai bune soluții pentru a asigura un echilibru just între protecția datelor cu caracter personal și sarcinile administrative ale operatorilor de date cu caracter personal.
20. *Considerând* că transferurile ulterioare în afara SUA către destinatari din țări terțe, ar trebui să fie supuse aceluiași nivel de protecție ca și transferurile UE-SUA, în conformitate cu Scutul de confidențialitate *solicită* Comisiei Europene ca în acțiunea de reglementare care va urma Comunicării să rezolve această problemă.
21. *Își exprimă încrederea* că prin continuarea cooperării dintre UE și SUA va fi înlăturată posibilitatea unei supravegheri masive și fără discernământ a cetățenilor Uniunii Europene și că supravegherea va fi proporțională și limitată strict la obiectivele de securitate și de apărare a ordinii publice, stabilite conform unor criterii rigurose aplicate.
22. *Salută* susținerea de către delegația României în Consiliu a noului pachet legislativ privind protecția datelor, inclusiv din perspectiva funcționării pieței interne, precum și susținerea de principiu a celor două acorduri de transfer de date cu caracter personal, pentru identificarea unei soluții echilibrate care să răspundă preocupărilor exprimate pe această temă și pentru realizarea obiectivului de a obține un acord UE-SUA și de a avea un cadru funcțional pentru ambele părți.

*

* *

Comisia pentru afaceri europene, întrunită în ședința din 14 septembrie 2016, în prezența a 15 dintre cei 21 de membri, a hotărât cu unanimitate de voturi, să adopte prezenta opinie care să fie transmisă Biroului Permanent al Camerei Deputaților, pentru finalizarea procedurii de examinare parlamentară.

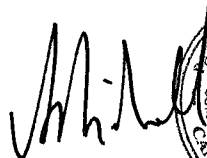
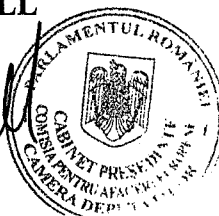
Propune transmiterea Opiniei către Guvernul României, ca document consultativ pentru stabilirea poziției naționale în domeniu.

Propune informarea instituțiilor Uniunii Europene asupra observațiilor și recomandărilor sale, ca o contribuție la procesul de formulare a unor politici eficiente în domeniul de referință.

Propune în același timp, transmiterea observațiilor / recomandărilor sale Comisiei Europene, în cadrul dialogului politic informal propus de Comisia Europeană în comunicarea „Furnizând rezultate pentru Europa”, COM(2006)211.

Președinte

Ana BIRCHALL

Red. DM

4c-5/340/129 sept. 2016

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

**Comisia pentru drepturile omului, culte
și problemele minorităților naționale**

**14 iunie 2016
COM(2016) - 117**

PROIECT DE OPINIE

**privind Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu –
Fluxuri de date transatlantice: restabilirea încrederii prin garanții
puternice - COM(2016) 117**

În conformitate cu prevederile art.170 alin.(1) din Regulamentul Camerei Deputaților, în temeiul Tratatului privind Uniunea Europeană (TUE), a Protocolului nr.1 și Protocolului nr.2, anexate TUE și a Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), Comisia pentru drepturile omului culte și problemele minorităților naționale a fost sesizată cu adresa nr. 8/E din 30 martie 2016, înregistrată sub nr. 4c-5/340/23 martie 2016, cu examinarea fondului Comunicării Comisiei către Parlamentul European și Consiliu - Fluxuri de date transatlantice: restabilirea încrederii prin garanții puternice - COM(2016) 117.

Comunicarea are caracter nelegislativ și prezintă o analiză a progreselor realizate în îndeplinirea obiectivelor formulate în comunicarea din 2013 și încearcă să evidențieze domeniile în care mai sunt necesare eforturi pentru a consolida și a restabili încrederea în fluxurile transatlantice de date.

Membrii comisiei, în ședința din 14 iunie 2016, fiind prezenți 7 deputați din totalul de 12, au examinat Fișa de informare și contribuțiile Direcției pentru Uniunea Europeană - Camera Deputaților și contribuțiile staff-ului propriu.

În urma dezbatelor și a opiniilor exprimate, membrii Comisiei pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale au hotărât, cu unanimitate de voturi, întocmirea unui proiect de opinie favorabil promovării Comunicării Comisiei către Parlamentul European și Consiliu Fluxuri de date transatlantice: restabilirea încrederii prin garanții puternice - COM(2016) 117.

PREȘEDINTE

Iusein IBRAM

SECRETAR

Ioan Sorin ROMAN

Întocmit: dr.Marcela Monica STOICA, consilier parlamentar

A handwritten signature in dark ink, likely belonging to dr. Marcela Monica STOICA, the parliamentary advisor mentioned in the text.

CONFORM CU ORIGINALUL

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
Comisia pentru tehnologia informației și comunicațiilor**

Nr.4c-16/153/08.09.2016

Către,

COMISIA PENTRU AFACERI EUROPENE

PROIECT DE OPINIE

privind Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu “Fluxuri de date transatlantice: restabilirea încrederii prin garanții puternice”

COM (2016) 117

În conformitate cu prevederile art. 170 alin.(1) din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, Comisia pentru tehnologia informației și comunicațiilor a fost sesizată, în data de 05.04.2016, pentru examinare în fond și întocmirea unui proiect de opinie, cu, ***Comunicarea Comisiei Europene către Parlamentul European și Consiliu: “Fluxuri de date transatlantice: restabilirea încrederii prin garanții puternice” – COM (2016) 117.***

Transferul și schimbul de date cu caracter personal reprezintă o componentă esențială care stă la baza legăturilor strânse dintre Uniunea Europeană (UE) și Statele Unite ale Americii (SUA) în domeniul comercial și în sectorul aplicării legii. Aceste schimburi de date necesită un nivel înalt de protecție a datelor și garanții corespunzătoare.

În iunie 2013, o serie de rapoarte privind programele de colectare de informații la scară largă ale SUA au ridicat întrebări serioase, atât la nivelul UE, cât și la nivelul statelor membre, cu privire la impactul asupra drepturilor fundamentale ale cetățenilor europeni al prelucrării pe scară largă a datelor cu caracter personal atât de către autoritățile publice, cât și de întreprinderile private din Statele Unite.

Ca răspuns la aceste rapoarte la 27 noiembrie 2013, Comisia a publicat *Comunicarea privind restabilirea încrederii în fluxurile de date dintre UE și SUA*, în care prezenta un plan de

acțiune menită să restabilească încrederea în transferurile de date în beneficiul economiei digitale, al protecției drepturilor europenilor și al relației transatlantice în sens mai larg. Comunicarea a stabilit următoarele acțiuni-cheie pentru atingerea acestui obiectiv:

- a) adoptarea pachetului de reforme privind protecția datelor propus de Comisie în 2012, (propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, identificării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și la libera circulație a acestor date, COM(2012) 10 final și Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (Regulament general privind protecția datelor), COM(2012) 11 final);
- b) consolidarea sferei de siguranță, pe baza celor 13 recomandări prevăzute în Comunicarea privind sfera de siguranță (Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind funcționarea sferei de siguranță din punctul de vedere al cetățenilor UE și al întreprinderilor stabilite în UE, COM(2013) 847 final) și
- c) consolidarea garanțiilor în materie de protecție a datelor în ceea ce privește cooperarea în domeniul aplicării legii, în special prin încheierea negocierilor legate de Acordul-cadru UE-SUA privind protecția datelor. Acest acord-cadru cuprindea, de asemenea, obiectivul de a obține angajamente din partea SUA privind drepturile individuale garantate din punct de vedere juridic, inclusiv căi de atac judiciare, în special prin adoptarea unei legi privind căile de atac judiciare care să extindă la cetățenii UE anumite drepturi consacrate în Legea SUA din 1974 privind protecția vieții private, drepturi de care la acea dată beneficiau doar cetățenii și rezidenții permanenți din SUA.

Comunicarea Comisiei Europene “Fluxuri de date transatlantice: restabilirea încrederii prin garanții puternice” prezintă rezultatele Planului de acțiuni inițiat în 2013 pentru a răspunde preocupărilor ridicate de autoritățile de supraveghere a prelucrării datelor cu caracter personal din statele membre UE generate de dezvăluirile privind programele de supraveghere în masă. Astfel Comisia:

- a finalizat reforma normelor UE privind protecția datelor, care se aplică tuturor societăților care prestează servicii pe piața UE;
- a negociat Acordul-cadru UE-SUA care va asigura standarde ridicate de protecție pentru transferurile transatlantice de date efectuate în scopuri de aplicare a legii și
- a elaborat un cadru reînnoit și solid pentru schimburile de date comerciale: Scutul de confidențialitate UE-SUA.

I. Reforma UE în materia protecției datelor cu caracter personal

Pachetul de reformă privind protecția datelor cu caracter personal cuprinde două instrumente juridice, un regulament general privind protecția datelor care stabilește un cadru comun al UE pentru protecția datelor, și o directivă privind protecția datelor în domeniul cooperării polițienești și judiciare aplicabilă cooperării polițienești și judiciare. Propunând un regulament care va fi direct aplicabil în statele membre, obiectivul Comisiei a fost de a stabili un standard comun de protecție a datelor pentru toți cetățenii, eliminând astfel diferențele dintre nivelurile de protecție din statele membre. De asemenea, Directiva privind poliția va stabili pentru prima dată un set comun de norme la nivelul UE, ținând cont în același timp de specificitățile tradițiilor judiciare și de aplicare a legii din statele membre.

Regulamentul actualizează, modernizează și, în unele cazuri, consolidează principiile de protecție a datelor stabilite în Directiva privind protecția datelor din 1995, în vederea garantării dreptului la viața privată. Acesta se concentrează pe consolidarea drepturilor cetățenilor, aprofundarea pieței interne a UE, asigurarea unei aplicări mai stricte a normelor, raționalizarea transferurilor internaționale de date cu caracter personal și stabilirea unor standarde globale de protecție a datelor.

Principalele elemente din cadrul reformei sunt:

1.Acoperirea teritorială: Regulamentul prevede în mod clar faptul că se aplică și întreprinderilor stabilite într-o țară terță în cazul în care acestea oferă bunuri și servicii în UE sau monitorizează comportamentul cetățenilor UE. Întreprinderile stabilite în afara UE vor trebui să aplice aceleași reguli ca și întreprinderile stabilite în UE. În acest mod se asigură o protecție extinsă a drepturilor cetățenilor UE și se creează, de asemenea, condiții de concurență echitabile între întreprinderile din UE și cele străine, evitându-se astfel dezechilibre de ordin concurențial între întreprinderile din UE și întreprinderile străine care își desfășoară activitatea în UE sau vizează consumatorii europeni.

2.Aplicarea mai strictă a normelor de protecție a datelor: Regulamentul prevede un regim de sancțiuni eficace prin armonizarea competențelor autorităților naționale de supraveghere în materie de protecție a datelor (APD). Acestea vor avea competența de a impune amenzi de până la 20 de milioane de euro sau de până la 4 % din cifra de afaceri anuală totală a unei întreprinderi realizată la nivel mondial. Această competență de a impune sancțiuni pentru nerespectarea normelor privind protecția datelor, coroborată cu acoperirea teritorială menționată mai sus, va garanta că întreprinderile care își desfășoară activitatea în UE vor avea tot interesul de a se conforma legislației UE. Noile norme introduc, de asemenea, un regim de răspundere mai clar și mai strict pentru operatori și persoanele împuternicite de către aceștia.

3. Norme armonizate pentru cooperarea în domeniul aplicării legii: Directiva privind poliția va aplica, în ceea ce privește chestiunile legate de aplicarea dreptului penal, principiile și

normele generale în materie de protecție a datelor referitoare la prelucrarea datelor cu caracter personal de către poliție și autoritățile judiciare din statele membre. Acest aspect include norme armonizate pentru transferurile internaționale de date cu caracter personal în contextul cooperării în domeniul aplicării dreptului penal. Noua directivă va spori nivelul de protecție a cetățenilor și va garanta în același timp că datele victimelor, ale martorilor și ale suspectilor de infracțiuni sunt protejate în mod adecvat în contextul unei anchete penale sau al unei măsurii de aplicare a legii. Supravegherea este asigurată de către autorități naționale independente în materie de protecție a datelor și cetățenii trebuie să beneficieze de căi de atac judiciare eficace. În același timp, printr-o mai mare armonizare a legilor se va putea ajunge la o cooperare mai eficace, la nivelul poliției și al autorităților judiciare, atât între statele membre, cât și între statele membre și partenerii internaționali, în vederea combaterii criminalității și a terorismului într-un mod mai eficace.

4. Norme solide pentru transferuri internaționale mai sigure: atât Regulamentul, cât și Directiva privind poliția prevăd norme transparente, detaliate și cuprinzătoare privind transferurile de date cu caracter personal către țări terțe. Acestea acoperă toate formele de transferuri internaționale, fie că sunt efectuate în scopuri comerciale sau în scopuri de aplicare a legii, între părțile din sectorul privat sau autoritățile publice ori între entitățile private și autoritățile publice. În timp ce structura normelor privind transferurile internaționale rămâne în esență aceeași ca în actuala directivă privind protecția datelor (și anume: deciziile privind caracterul adecvat al protecției, clauzele contractuale standard și regulile corporatiste obligatorii, precum și anumite derogări de la interdicția generală de a transfera date cu caracter personal în afara UE), reforma clarifică și simplifică normele respective în mai multe moduri, reducând în același timp birocratia. Aceasta introduce, de asemenea, câteva noi instrumente pentru transferurile internaționale.

De asemenea, Regulamentul consolidează **competențele autorităților în materie de protecție a datelor din UE, inclusiv în ceea ce privește transferurile internaționale**. În comparație cu actuala directivă privind protecția datelor, dispozițiile privind independența, atribuțiile și competențele APD din UE sunt precizate mai detaliat și sunt consolidate în mod substanțial. Aceste atribuții includ în mod expres competența de a suspenda fluxurile de date către un destinatar dintr-o țară terță sau către o organizație internațională. Directiva privind poliția conține dispoziții similare în ceea ce privește transferurile internaționale și competențele APD în sectorul aplicării legii. Mai precis, în ceea ce privește normele referitoare la **deciziile Comisiei privind caracterul adecvat**, Regulamentul prevede un catalog precis și detaliat de elemente pe care Comisia trebuie să le ia în considerare atunci când evaluează nivelul de protecție a datelor oferit de cadrul legislativ al unei țări terțe. Acest proces constă într-o evaluare cuprinzătoare care trebuie realizată de Comisie și care ar trebui să acopere normele care reglementează accesul autorităților publice ale unei țări terțe la datele cu caracter personal. O altă caracteristică esențială a acestei evaluări este că cetățenii dispun de drepturi efective și garantate din punct de vedere juridic în materie de protecție a datelor și pot obține căi de atac administrative și judiciare efective.

În plus, Regulamentul prevede în mod expres obligația Comisiei de a **revizui periodic**, cel puțin o dată la patru ani, toate deciziile sale privind caracterul adecvat, pentru a ține pasul cu toate evoluțiile relevante dintr-o țară terță care ar putea avea consecințe directe sau chiar un impact negativ asupra nivelului de protecție din cadrul legislativ al acesteia. Această monitorizare continuă a adecvării va fi un proces mai dinamic, deoarece va presupune, de asemenea, un dialog cu autoritățile din țara terță în cauză.

În ceea ce privește transferurile către țări terțe în care nu există nicio decizie privind caracterul adecvat, Regulamentul stipulează condițiile care reglementează utilizarea de **instrumente alternative de transfer**, cum ar fi clauzele contractuale standard sau regulile corporatiste obligatorii. Acesta adaugă, de asemenea, alte instrumente de transfer, cum ar fi coduri de conduită aprobate și mecanisme de certificare aprobate. În fine, Regulamentul clarifică și situația în care pot fi utilizate **derogări**.

Reforma în materie de protecție a datelor este un pas foarte important în consolidarea drepturilor fundamentale ale cetățenilor în era digitală și facilitarea activităților întreprinderilor prin simplificarea normelor pentru întreprinderi pe piața unică digitală. Reforma va spori claritatea și va crea un mediu stabil în care întreprinderile din UE și cele străine să își poată desfășura activitatea.

Facilitarea cooperării transfrontaliere dintre autoritățile polițienești și judiciare din statele membre va spori eficiența aplicării dreptului penal și va crea condițiile necesare pentru a preveni mai eficient criminalitatea în UE. În același timp, aceasta va permite o mai bună cooperare cu omologii lor din țările terțe.

La 14 aprilie 2016 pachetul de reformă privind protecția datelor cu caracter a primit aprobarea finală din partea Parlamentului European.

II. Scutul de confidențialitate UE-SUA

În comunicarea din 2013 privind sfera de siguranță, Comisia a evidențiat o serie de deficiențe în ceea ce privește funcționarea mecanismului de-a lungul timpului, în special lipsa de transparență din partea întreprinderilor cu privire la aderarea acestora la sistem, precum și lipsa unui control eficient al aplicării legii de către autoritățile din SUA în ceea ce privește respectarea de către întreprinderile respective a principiilor sistemului privind protecția vieții private.

Dezvăluirile din cursul anului 2013 legate de programele SUA de supraveghere au ridicat semne de întrebare în ceea ce privește amploarea și domeniul de aplicare al anumitor programe americane de informații și nivelul de acces al autorităților publice din SUA la datele cu caracter personal ale cetățenilor europeni care erau transferate în cadrul sferei de siguranță. Ținând seama de aceste elemente, precum și de altele, Comisia a concluzionat că mecanismul sferei de siguranță trebuia revizuit.

Scutul de confidențialitate UE-SUA cuprinde o serie de îmbunătățiri importante, în comparație cu cadrul precedent, cu privire la angajamentele care trebuie asumate de către întreprinderile din SUA și conține, de asemenea, angajamente noi și importante și explicații detaliate cu privire la reglementările și practicile relevante din SUA ale autorităților americane. Spre deosebire de actul premergător, Scutul de confidențialitate se referă nu numai la angajamentele din sectorul comercial, ci și - în mod semnificativ și pentru prima oară în relațiile UE-SUA - la cele din domeniul accesului autorităților publice la datele cu caracter personal, inclusiv în scopuri legate de securitatea națională.

Textele propuse de Comisie pentru a constitui viitorul acord între UE și SUA privind transferul datelor cu caracter personal de către companiile din SUA de subsidiarele din UE, intitulat **Scutul de confidențialitate UE-SUA**, includ:

- **principiile privind Scutul de confidențialitate** pe care va trebui să le respecte societățile comerciale;
- **angajamentele scrise** asumate de guvernul SUA (care vor fi publicate în Registrul Federal al SUA) privind punerea în aplicare a acordului, inclusiv cele referitoare la garanțiile și limitările aplicabile accesului la date de către autoritățile publice.

Propunerea de Decizie elaborată de Comisia Europeană prezintă garanțiile oferite de reprezentanții SUA pentru a asigura o protecție echivalentă cu standardele UE în materie pentru datele transferate pe baza noului **Scut de confidențialitate UE-SUA**.

Cele mai importante realizări ale acestui nou acord pot fi grupate în patru categorii principale:

1. Obligații stricte aplicabile societăților și o punere în aplicare riguroasă a acestora: noul acord va fi transparent și va conține mecanisme eficiente de supraveghere care vor garanta că societățile își respectă obligațiile, prevăzând sancțiuni sau excluderea în cazul nerespectării acestora. De asemenea, noile norme includ condiții mai stricte pentru transferurile ulterioare către alți parteneri de către societățile care participă la acest sistem.

2. Limite și garanții clare în ceea ce privește accesul guvernului SUA: pentru prima dată, guvernul SUA, prin intermediul Departamentului de Justiție și al Biroului Directorului Serviciului Național de Informații, organismul de supraveghere a întregii comunități a serviciilor de informații din SUA, a oferit UE declarații scrise și asigurări că accesul autorităților publice în scopul aplicării legii, al asigurării securității naționale și în alte scopuri de interes public va fi supus unor limitări, garanții și mecanisme de supraveghere clare. SUA va institui, de asemenea, un nou mecanism de atac pentru persoanele vizate din UE în domeniul securității naționale, prin intermediul unui Ombudsman care va fi independent de autoritățile naționale de securitate. Ombudsmanul va fi însărcinat cu urmărirea plângerilor și cererilor efectuate de cetățeni din UE în ceea ce privește accesul în scopul securității naționale și va trebui să confirme că legile relevante au fost respectate sau că neconformitatea a fost remediată. Această măsură reprezintă

un progres semnificativ și se va aplica nu numai pentru transferurile efectuate în temeiul Scutului de confidențialitate, ci pentru *toate* transferurile de date cu caracter personal efectuate către SUA în scopuri comerciale, indiferent de baza utilizată pentru a transfera aceste date.

3. Protecția efectivă a drepturilor cetățenilor UE prin diferite căi de atac: Plângerile trebuie soluționate de societăți în termen de 45 de zile. Va fi disponibilă o modalitate gratuită de soluționare alternativă a litigiilor. De asemenea, cetățenii UE se pot adresa autorităților lor naționale de protecție a datelor, care vor colabora cu Comisia Federală pentru Comerț pentru a se asigura că plângerile pendinte introduse de cetățeni ai UE sunt examinate și soluționate . Dacă un caz nu este soluționat prin niciuna dintre celelalte modalități existente, se va putea recurge, în ultimă instanță, la un mecanism de arbitraj, care va asigura respectarea dreptului la o cale de atac. De asemenea, societățile pot prezenta angajamente privind respectarea recomandărilor APD europene. Acest lucru este obligatoriu pentru societățile care prelucrează date privind resursele umane.

4. Un mecanism comun de evaluare anuală: mecanismul va monitoriza funcționarea Scutului de confidențialitate, inclusiv angajamentele referitoare la accesul la date în scopuri legate de aplicarea legii și de securitatea națională. Comisia Europeană și Departamentul de Comerț al SUA vor efectua evaluarea, la care vor mai participa experți naționali în domeniul informațiilor din cadrul autorităților americane și europene pentru protecția datelor. Comisia va lua în considerare toate celelalte surse de informații disponibile, inclusiv rapoartele privind transparența întocmite de societăți cu privire la amplasarea cererilor de acces din partea guvernului. De asemenea, Comisia va organiza o reuniune anuală privind confidențialitatea, cu participarea ONG-urilor active în acest sector și a părților interesate, pentru a discuta evoluțiile generale ale legislației SUA privind confidențialitatea și impactul lor asupra cetățenilor europeni. Pe baza revizuirii anuale, Comisia va transmite un raport public către Parlamentul European și Consiliu.

III. Acordul-cadru UE-SUA privind protecția datelor cu caracter personal atunci când sunt transferate și prelucrate în scopul prevenirii, investigării, detectării și urmăririi infracțiunilor, inclusiv a terorismului, în cadrul cooperării polițienești și al cooperării judiciare în materie penală

Acordul-cadru privind protecția datelor personale în cadrul cooperării polițienești și al cooperării judiciare în materie penală are ca obiectiv consolidarea colaborării cu autoritățile SUA în combaterea infracțiunilor grave și a terorismului și sporirea nivelului de protecție a cetățenilor europeni, în conformitate cu drepturile fundamentale și cu normele UE de protecție a datelor. În contextul încheierii unei serii de acorduri de cooperare cu SUA în domeniul cooperării polițienești și al cooperării judiciare, Acordul-cadru va consacra, pentru prima dată, un set armonizat și cuprinzător de garanții în materie de protecție a datelor, care se va aplica tuturor schimburilor transatlantice între autoritățile de resort din domeniul aplicării dreptului penal. Acesta este un acord fundamental privind drepturile cetățenilor, care stabilește un înalt standard

de protecție pe baza căruia trebuie măsurate toate schimburile de date din acordurile existente și viitoare.

Măsurile de protecție și garanțiile prevăzute de acordul-cadru se vor aplica în mod orizontal la toate schimburile de date survenite în contextul cooperării transatlantice în domeniul aplicării legii în materie penală. Aceasta include transferuri efectuate pe baza legislațiilor interne, a acordurilor dintre UE și SUA, a acordurilor dintre statele membre și SUA (cum ar fi tratatele de asistență judiciară reciprocă), precum și pe baza unor acorduri specifice referitoare la transferul de date cu caracter personal de către entități private în scopul aplicării legii.

Dispozițiile acordului acoperă toate normele de bază ale UE în materie de protecție a datelor în ceea ce privește **standardele privind prelucrarea datelor** (de exemplu, calitatea și integritatea datelor, securitatea datelor, răspunderea și supravegherea), **garanțiile și limitările** (de exemplu, limitările legate de scop și de utilizare, păstrarea datelor, transferurile ulterioare, prelucrarea datelor sensibile), precum și **drepturile individuale** (accesul, rectificarea, căile de atac administrative și judiciare).

Prin acest acord se instituie **drepturi la o cale de atac judiciară pentru refuzul accesului, refuzul rectificării și divulgarea ilegală.** Pentru prima dată, cetățenii UE vor beneficia de drepturi cu aplicabilitate generală pentru orice transfer transatlantic de date în domeniul aplicării dreptului penal. Se elimină în acest fel o diferență esențială de tratament între cetățenii UE și cetățenii SUA.

Acordul-cadru generalizează și extinde principiul **supravegherii independente** la întregul sector de aplicare a legii, drept cerință de bază în materie de protecție a datelor. Această măsură înseamnă acordarea de competențe efective de a investiga și de a soluționa plângerile individuale referitoare la conformitatea cu acordul.

Punerea efectivă în aplicare a acordului-cadru va face obiectul **unor revizui comune periodice.** În cadrul acestor revizui, se va acorda o atenție deosebită dispozițiilor referitoare la drepturile cetățenilor (accesul, rectificarea, căile de atac administrative și judiciare).

Acordul-cadru va îmbunătăți semnificativ situația actuală, caracterizată de norme de protecție a datelor fragmentate, nearmonizate și adesea deficitare, care coexistă într-un mozaic de instrumentele multilaterale, bilaterale, naționale și sectoriale. Acordul-cadru are o funcție retroactivă, prin aceea că va completa garanțiile în materie de protecție a datelor din acordurile actuale în cazul și în măsura în care acestea nu dispun de nivelul necesar de protecție.

Poziția României

România a susținut adoptarea noului pachet legislativ privind protecția datelor, inclusiv din perspectiva funcționării pieței interne. Din această perspectivă, a urmărit, în negocieri,

identificarea celor mai bune soluții pentru a asigura un echilibru just între protecția datelor cu caracter personal și sarcinile administrative ale operatorilor de date cu caracter personal.

În ceea ce privește cele două acorduri de transfer de date cu caracter personal, de principiu, România susține identificarea unei soluții echilibrate care să răspundă preocupărilor exprimate pe această temă. Obiectivul este de a obține un acord UE-SUA și de a avea un cadru funcțional pentru ambele părți.

Membrii Comisiei pentru tehnologia informației și comunicațiilor au examinat *Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu “Fluxuri de date transatlantice: restabilirea încrederii prin garanții puternice” – COM (2016) 117* și în urma dezbaterilor au hotărât, cu unanimitate de voturi, să aprobe un proiect de opinie favorabil asupra acestei comunicări.

VICEPREȘEDINTE,

Ionuț Cristian Săvoiu